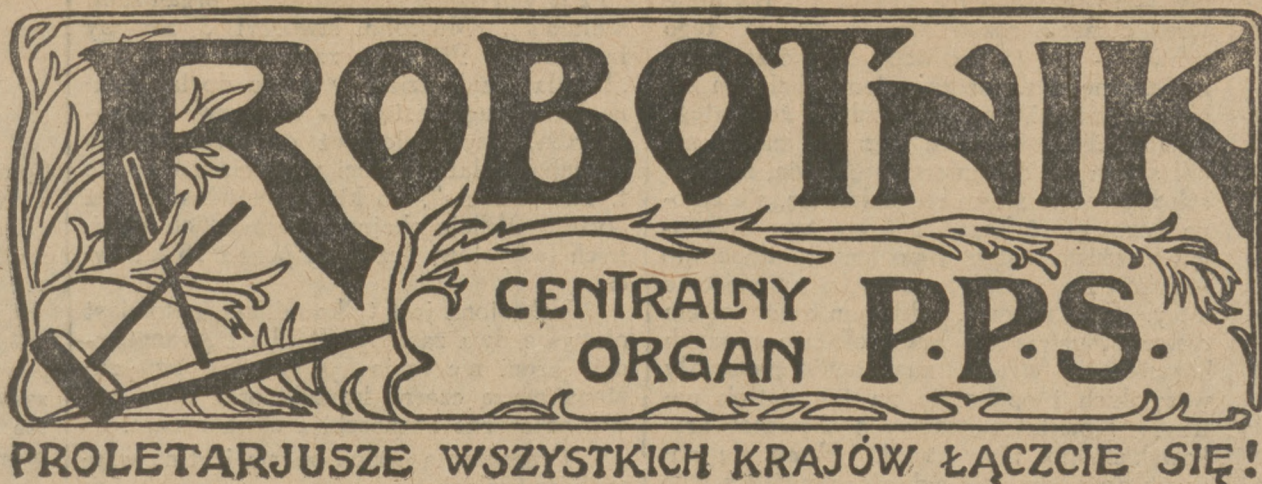

Niech żyje rząd robotniczy i włościański!

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 — 3 po poł. Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy. Kasa czynna od 11 do 1-jej

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

Warszawa, ul. Warecka № 7

Redakcja — tel. 176-70.

Administracja — tel. 120-13

Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 20 groszy.

Zażdamy niezwłocznego rozwiązania Sejmu i Senatu. Zażdamy niezwłocznych wyborów do nowego Sejmu.

Min. Makowski „wyjaśnia“!...

W „Kurjerze Porannym” i „Nowym Kurjerze Polskim” Min. Sprawiedliwości p. W. Makowski — w formie wywiadu dziennikarskiego — broni swoich wniosków, dotyczących zmiany Konstytucji, i usiłuje odeprzeć zarzuty.

Przypominamy czytelnikom, że zarzut nasz nie dotyczył zmiany Konstytucji w kierunku ułatwienia rozwiązania Sejmu. Nerozwizalność Sejmu nie jest wcale postulatem demokratycznym — i wiadomo, że art. Konstytucji, niesłychanie utrudniający rozwiązanie Sejmu, wprowadziła nie demokracja, lecz reakcja — z marnych pobudek nienawiści do Piłsudskiego.

Należy jednak jasno zdać sobie sprawę z tego, z jakiej zasady ma wypływać prawo rozwiązania Sejmu. P. Makowski o tem nie mówi — a przecież jest to sprawa niezmiernie wagi. Rozwiązanie Sejmu może być wpływem półabsolutyzmu, jak to było w Niemczech Wilhelma II; Sejm nie odpowiada planom czy zachciankom Głowy Państwa — więc „rozpedzić bandę!” Oczywiście, tę zasadę odrzucamy. Natomiast jest podstawa rozwiązywania Sejmu ściśle demokratyczna, taka, jaka istnieje w Anglii: rozwiązanie Sejmu nie jest przywilejem Korony, przeciwstawiającej się przedstawicielstwu narodowemu, lecz odwołaniem się do wyborców, gdy istnieje przesławienie, że dany Sejm przetrwał się, nie odpowiadając już woli wyborców, stoi wobec spraw nowych i ważnych, co do których wyborcy powinni się wypowiedzieć i t. d.

My możemy popierać tylko tę drugą koncepcję — a że to nie jest sprawa zastrzeżeń akademickich, lecz pierwszorzędne zagadnienie polityczne, tego dowodzi różnica stosunku do obecnego Sejmu. My chcemy niezwłocznego rozwiązania tego Sejmu i odwołania się do wyborców, podczas gdy Rząd p. Bartla chce jeszcze w tym Sejmie przeprowadzić cały szereg zmian konstytucyjnych, a potem go odroczyć, a potem rozwiązać, kiedy uzna za stosowne!... To jest gra polityczna — wątpliwej wartości, ale zgoda nie demokratyczna zasada odwołania się do wyborców!

A teraz inne rzeczy. Z wywodów min. prof. Makowskiego wynikałoby, że „veto” prezydenckie, to nie szczyłek władzy monarchicznej, ale — przeciwnie — najpiękniejszy wykwit nowoczesnych konstytucji. P. Makowski nie próbuje podawać w wątpliwość naszego twierdzenia, że w starych Państwach konstytucyjnych veto Głowy Państwa albo nie istnieje, albo wyszło zupełnie z użycia. P. Makowski powołuje się natomiast na konstytucje nowych Państw: Łotwy, Finlandji, Czechosłowacji, Rzeszy niemieckiej... Do tego moglibyśmy jeszcze dodać Litwę. Ale powoli, powoli, rozpatrzmy sprawę bliżej. Łotwa, Finlandja, Litwa, to Państwa o ustroju jednoizbowym, gdzie cała władza prawodawcza ześrodkowana jest w Izbie posłów. Niema tam Senatu, drugiej Izby. A u nas jest Senat, każda ustawa przechodzi przez Sejm i Senat. Więc w tych krajach „veto” zawieszające Prezydenta tłumaczy się brakiem drugiej Izby. A u nas p. Makowski chce i Senat utrzymać i Prezydenta obdarzyć prawem „veta“!

Ale jakże jest w Rzeszy niemieckiej? P. Makowski chce w nas wmówić, że Prezydent Rzeszy niemieckiej ma takie samo prawo „veta”, jakie on chce nadać Prezydentowi Rzplitej. Otóż tak nie jest! Art. 73 Konstytucji niemieckiej mówi:

„O ile Prezydent Rzeszy powyższe w ciągu miesiąca odpowiednią decyzję, ustawę uchwaloną przez Sejm Rzeszy poddaje się przed jej ogłoszeniem pod referendum ludowe”.

O ile tedy Prezydent niemiecki nie ogłosi w ciągu miesiąca ustawy, uchwalonej przez Sejm — to rozstrzyga o niej — głosowanie ludowe! W tym samym art. i w art. następnych, przewidziane są inne jeszcze wypadki oddawania ustaw do rozstrzy-

gnięcia w drodze bezpośredniego głosowania ludności.

Proponujemy p. min. Makowskiemu pożyteczny kompromis: niech p. Makowski zmieni swój wniosek w ten sposób, że veto Prezydenta przeciwko ustawie prowadzi do oddania tej ustawy pod bezpośrednie głosowanie ludności — a my taki wniosek poprzemy! Zgadziemy się bowiem na rozumne ograniczenie parlamentaryzmu — ale w imię rozszerzenia i pogłębienia demokracji.

Czy zgoda, p. min. Makowski?

P. Makowski powołuje się jeszcze na przykład Czechosłowacji — i zapewne na tym jedynym przykładzie wzorował się. Ale pamiętać należy, że konstytucja czecho-słowacka doszła do skutku w sposób zupełnie nie-demokratyczny: uchwalili ją Zgromadzenie Narodowe, złożone z posłów czeskich dawnego parlamentu austriackiego — i veto Prezydenta jest w niej niewątpliwie wynikiem monarchicznej tradycji austriackiej.

P. min. Makowski szukał po różnych konstytucjach tego, co dogadzało jego zgóry powziętej tendencji: ograniczenia przedstawicielstwa narodowego i demokracji na rzecz władzy personalnej. Jaskrawym tego wyrazem jest dalszy jego wniosek: ograniczenia władzy prawodawczej parlamentu na rzecz Rządu, który ma mieć prawo wydawania — w czasie, kiedy Sejm nie zbiera się — „rozporządzeń z mocą ustaw”, co może przekreślić najważniejsze strony prawodawstwa sejmowego i co godzi w samą istotę władzy prawodawczej.

P. min. Makowski nazywa to... „kooperacją” (współdziałaniem) różnych władz państwowych. Piękne współdziałanie, polegające na wypaczeniu ustroju na korzyść wyłącznie władzy wykonawczej.

Najzabawniejsze jest to, że p. Makowski, proponując zmiany czysto polityczne i to wedle starej teorii „przewagi władzy wykonawczej” — jednocześnie prawi... o demokracji społecznej i o niedostateczności czysto politycznego punktu widzenia. O wszystkich tych rzeczach, z którymi p. Makowski zwierzał się „Kurjerowi Porannemu”, pomówilibyśmy chętnie z p. Makowskim, gdyby te jego wywody miały cośkolwiek wspólnego z jego projektami. Ale tu niema ani śladu wspólności. P. Makowski chyba nie będzie utrzymywał, że „veto” Prezydenta i „rozporządzenia z siłą ustawy” mają... uspołecznici Konstytucję i służyć demokracji społecznej... Poprostu p. min. Makowski, czując słabość swego stanowiska politycznego z punktu widzenia demokracji, usiłuje nadać sobie „dobrą minę przy złej grze” do niczego nie zobowiązującami gawędami o... demokracji społecznej. Tem mniej obowiązujące są te gawędy, że „demokracja społeczna” p. Makowskiego mieści się gdzieś... w okolicach „Piasta”. Co zresztą może się także nazywać „bezpartyjnością” w zrewidowanym słowniku politycznym...

P. P. S. w sprawie zmian w Konstytucji.

Wczoraj Premier Bartel odbył konferencję w sprawach polityki bieżącej z prezesem Z. P. P. S. tow. Markiem. Omawiano kwestję zmiany Konstytucji, przy czem tow. Marek zaznaczył, że P. P. S. nie jest przeciwna udzieleniu Prezydentowi prawa rozwiązania Sejmu, natomiast uważa za niemożliwą do przyjęcia propozycję Rządu w przedmiocie veta Prezydenta, jak i ogłaszania dekretów z mocą ustawy. W rozmowie tow. dr. Marek z naciskiem zwrócił uwagę Premiera, że tendencje skierowane do poniżenia znaczenia Sejmu wychodzą znacznie dalej poza zamiary krytyki obecnego Sejmu, albowiem podważają Sejm jako instytucję państwową i torują drogę do bolszewizmu. Rzeczą Rządu i czynników sejmowych jest przeciwstawić się tym tendencjom.

WŁADYSŁAW MICKIEWICZ.

Adam Mickiewicz jako polityk

Artykuł niniejszy, ostatni jaki Władysław Mickiewicz w życiu napisał, nadszedł do Warszawy w liście do senatora tow. Posnera z dnia 3 czerwca. Dziękujemy tow. Posnerowi za przekazanie „Robotnikowi” tej cennej pamiątki.

Mickiewicza za życia tem bardziej podziwiano jako poetę, że mu wszelkich odmań politycznych kwalifikacji. Polityka musiała, według jego przeciwników, być wielce prozaiczna, wystrzegać się wszelkich uniesień, wyrzekać się szczerości, gonić jedynie za powodzeniem, nie przebiegać w środkach. Talleyrand, Castlereagh, Thiers uważani byli za wzory mężów stanu.

Wypadki coraz jaśniej wykazują, że Polska musi szukać innych mistrzów i że Mickiewicz miał słusność twierdząc, iż Polska nie powinna wzorować się na innych państwach, ale wyrabiać właściwy jej ideał. Wypada jej wyrzekać się przebiegłości dyplomacji innych państw, które przekładają zręczność nad szczerością, interes nad obowiązkiem, a zastępują obowiązek poświęcenia się dla bliźniego żądzą przywłaszczenia sobie jego posiadłości.

Otóż przeciwne zasady, głoszone i praktykowane przez Mickiewicza, stanowią spadek nie mniej drogi od jego poetyckich utworów. Rozprawy o poczynkach jego mnożą się, działań jego politycznych krytyka nie bada. Nie zastanawia się nad tem, jak dalece pod tym względem przewyższał Krasieńskiego i Słowackiego. Krasieński migał doniosłość wypadków spostrze-

gał, ale wnet tracił ją z oczu, oślepiiony mgłą nawyknień arystokratycznych i wpływu swego otoczenia. Słowacki siłił się odgadnąć wymagania chwili, lecz poprzestał na próżnych wysiłkach, wzdychał do czynu daremnie, nie wiedział, co ma przedsięwziąć, kończył na nieudanych próbach i na zapowiedziach bezskutecznych. Mickiewicz zaś nie tylko przeczuwał i zapowiadał wypadki 1848 r., ale wskazywał, jak po ucieczce Ludwika Filipa postępować należało. Zamiast pójść za jego przykładem, cała emigracja zmarnowała podane jej przez Opatrzność pole działania.

Dla zdania sobie z tego sprawy, trzeba uprzytomnić sobie znalezienie się emigracji wśród wstrząśnień europejskich. Przedstawia to wiernie Józef Zaleski w liście z 15 sierpnia 1848 r. do Bohdana Zaleskiego (? Ignacego Domejki):

„Kochany nasz druhu Ignacy, czemu to pisać z jednej półkuli na drugą do przyjaciela, wygnańca, Polaka, nie można polskim słowem nadać myśli weselszej? A tak niedawno zdawało się to wszystko podobne, łatwe! Rewolucja jak huragan wyłaziła się z Paryża i wirem okotowała Europę, porywając z sobą wszystko co po drodze napadło. Włochy, Niemcy, Słowiańszczyzna, Moldawja zadrżały i nawet północny niedźwiedź wstał na łapy i patrzył. Przed godłem republikańskim trony zachwiały się. Królowie z zamków uciekli wołając: Niech żyją ludy! Cześć narodowościom! Uszanujem sprawiedliwość, oddamy co się komu należy i Polskę wrócimy jej byt. Na taką niezwykłą wrzawę, Italia porwała się do broni i zrzuciła jarzmo Teu-

WŁADYSŁAW MICKIEWICZ.

tonów, a poszło jej jak z płatka, nasze tułactwo niemal całe wstało także na nogi; młodzi obawiając się dowódców z rozwinietymi sztandarami szli pieszko do kraju — był to nie marsz, ale tryumf trudny do opisanie. Cały Paryż wyprowadzał najuroczystej orły polskie w podróż. Księża polscy szli przodem. My starsi puściliśmy się do kraju koleją żelazną — codzień wyjeżdżało nas z Paryża sześćdziesięciu — siedmiu — osiem. Władysław Łaskiewicz, X. Hieronim i ja wyjechaliśmy razem, granicę nam się otworzyła; do wagonów — jak długa podróż — zapraszano damno; na stacjach spotykały nas seremady: Noch ist Polen nicht verloren; zdawało się, że tylko stanąć na polskiej ziemi, odebrać swoje od Niemców, z Moskalami za ichże pomocą rozprawić się i podziękować Panu Bogu za łaski. Niepodobna było przypuścić, że się i na nas stare przysłówce: „Półki świat światem nie będzie Niemiec Polakowi bratem” sprawdzi, że ci sami co klaszali urągają nam będą i przepędzać z miejsc na miejsce pod strażą jak trzode. A tymczasem tak się stało; już w Berlinie spostrzegliśmy całą nieszczerłość; co w strachu niedawno obiecano, to po ochłonięciu nie miało wcale dotrzymać, a przyszło jeszcze ku temu w pomoc groźne veto, z którego chytry potomek Krzyżaków w duszy był rad. Jak prędko przybyliśmy, to jeszcze prędzej starano się nas pozbyć; kto miał pasport w Poznańskie — temu nie pytając podpisano go do Krakowa ijechać tam nakazano; kto na przebój w Poznańskie się puścił, tego złapano i do fortecy wsadzono. Żydzi i koloniści niemieccy z poduszczkami czy z umysłu niechętni, dopomagali jeszcze ku temu — obdzierając i bijąc naszych po drogach. Naznaczony organizator generał Wilisen, jeden z Prusaków szczerzy, pocziwy, który miał siłę zbrojną polską i administrację narodową w Księstwie utworzyć, stosował się nie żartem do swojej instrukcji na to mu danej a komendant wojska pruskiego tamże — wykonywał rozkazy przeciwne; co pierwszy zrobił, urządził, to drugi starszy rangą rozburzył, zniweczył; odgrywała się taka farsa aż póki nie odwołano Wilisena, poczem generał Kolumb nakazał kompusowi Mierosławskiego broń złożyć i do domów się rozejść. Mierosławski zasłaniał się kompłacją urzędową wedle której 20,000 jego ruchawki zredukowano na cztery i garnizony mu naznaczone. Za odpowiedź Kolumb kazał go zaatakować; niestrudno było naszym przysłówce — którzy się wojny nie spodziewali a nie mieli ni harmań ni palnej broni; jednakże i z tem co mieli stanęli śmiało. Białokórski z kawalerią bez siodła lub na słomianych siodłach dał się Rytlertom we znaki, przewrócił pułk w kirysy zakuty — i chłopci też nasi kosami bili się jak lwicy; świadcza to sami Prusacy, którzy wziętych w niewolę na ucho i reku znaczyli zapowiadając, że jeżeli którego z naznaczonych drugi raz z kosą złapią, to bez sądu rozstrzelają. Zdarzył się prędko taki wypadek, a kiedy dowódca pruski złapanego chłopca zapytał, dlaczego drugi raz wziął kosę, kiedy wiedział co go czeka, chłop mu odpowiedział: „My chłopci namyślamy się długo zanim co zaczniemy, ale jak zacznie-

my — to już robimy do końca. Wy mnie teraz możecie rozstrzelać, macie do tego prawo — bo i ja też kiedy się bić za wiarę i ojczyznę z wami zacząłem, chciałem się bić do śmierci, bo mi się zdaje, że dlatego dotąd Polski niema, że jeszcze Panowie nie bili się za nią do śmierci”. Mówią, że Prusak słysząc te słowa rozplakał się, ale chłopca rozstrzelali kazał, i wiele tam bezprawstw, okrucieństw i profanacji dopełniło wojsko i za jego plecami Żydzi i niemieckie lutry. Do Krakowa, w którym było z osiem tysięcy Austriaków nacisnęło się naszych bez miary. Władze austriackie puszczały wszystkich i spokojnie na ten natłok patrzyły. Komitet narodowy z obywateli krakowskich już tam istniał. Skoro się naszych do siedmiuset zebrało, umyślił z tego uformować siłę zbrojną; w niedostatku broni, która kupiona, nie była jeszcze nadleżała, kazano kuć pilki i kosy; to zakłuto Niemców w oczy: dano zakaz nie puszcząć więcej emigrantów do Krakowa; siedmiu — osiemset kilku zatrzymano na granicy; stał między dwoma władzami polską i niemiecką przyszło do kolizji i sporów zανάτο zwawych. Starosta Krig dostał się naszym w niewolę. Nazajutrz z rana nasamprzód zabrano naszym z kuźni kosy i pilki, potem z Zamku miasto bombardować zaczęto, a wojsko dając ognia wpadło do miasta; nasi naprzeciwko tego wystąpili z kijami; padło kilkunastu i byłoby może wystrzelali wszystkich, gdyby komitet zapobiegając złemu nie zdecydował się kapitulować. Skutkiem tej kapitulacji emigranci i komitet ustąpić musieli w 24 godzin z Krakowa za granicę, ale jak się teraz wszystko dziwnie dzieje na świecie, tak i tu: mimo brzmienia kapitulacji Austriacy zatrzymali ze stu pięćdziesięciu emigrantów.

(Dok. nast.).

Faszystowska milicja.

(CZARNE KOSZULE).

Włochy, w czerwcu.

Jest rzeczą wiadomą, że Mussolini siedzi na bagnietach.

Rządzi, opierając się o 300-tysięczną armię czarnych koszul, zwaną oficjalnie „Ochotniczą Milicją Bezpieczeństwa Narodowego” (Milizia Volontaria per la Sicurezza Nazionale).

Milicja ta stanowi oko w głowie Mussoliniego.

Opiekuje się nią czule i grozi surowymi represjami za jakąkolwiek próbę fizycznego czy moralnego napadu na milicję. Słynne są słowa Mussoliniego:

— Kto tknie milicję, ten dostanie ołowiem! (chi tocca la milizia, avra il piombo).

Jasne jest, że bez tej milicji Mussolini nie mógłby nawet pół dnia rządzić.

Zachodzi pytanie, jak jest zorganizowana faszystowska milicja?

Otóż milicja ta stanowi właściwie jed-

no z trzech ogniw faszystowskiej organizacji militarnej. Mussolini stworzył 3 zastępy faszystów. Pierwszy zastęp — to t. zw. „Balilla” czyli dzieci w wieku do lat dwunastu. Drugi zastęp — to t. zw. „Avanguardia” czyli młodzież od dwunastu do osiemnastu lat. Trzeci wreszcie zastęp, to t. zw. „Milizia”, o której mówiliśmy już wyżej. Milicja obejmuje wszystkich zbrojnych faszystów, liczących ponad 18 lat życia.

Uzbrojona jest tylko milicja, natomiast pierwsze dwa zastępy (Balilla i Avanguardia) broni nie mają. Wszystkie trzy zastępy noszą czarne koszule oraz małe podługne czarne czapeczki z chwaścikiem.

Organizacja milicji oparta jest na wzorach rzymskich.

Składa się ona z legionów. Każdy legion liczy 3 — 5 kohort, każda zaś kohorta ma 3 centurie czyli setki.

Siła liczebna milicji wynosi około 300 tysięcy ludzi. Ciekawe, że milicja faszystowska jest liczebnie silniejsza od armii włoskiej, która na stopie pokojowej liczy 220 tysięcy ludzi.

Mussolini rozumie doskonale, że na armię liczyć nie może, musi więc mieć swoją własną gwardię, gotową „zabijać i umierać” na jego rozkazy.

Faszystowska milicja jest oczywiście świetnie uzbrojona: karabinki, mitraljezy, działa, aeroplany, samochody i t. d.

Jednym słowem: armia w pełnym znaczeniu tego wyrazu.

Milicja podlega bezpośrednio rozkazom Mussoliniego.

Stale pod bronią jest kilkadziesiąt tysięcy faszystów. Są to kadry. Reszta nie mieszka w koszarach, lecz musi się stawić pod sztandary w razie ogłoszenia mobilizacji. Zdarza się to w chwilach niebezpieczeństwa. Tak np. 7 kwietnia, w dniu zamachu na Mussoliniego, w godzinę po zamachu na murach Rzymu ukazały się plakaty, głoszące mobilizację 112-go (rzymskiego) legionu milicji faszystowskiej. W okresach spokojnych widzi się na ulicach bardzo mało faszystów. Tylko podczas świąt i uroczystości ulice miasta włoskiej roją się od czarnych koszul.

Jeżeli chodzi o skład osobisty milicji, to spotyka się w niej najrozmaitsze typy, pochodzące ze wszystkich niemal grup i warstw społecznych. Widzimy w niej jednocześnie studentów i podejrzanych zbirów z pod ciemnej gwiazdy. Przeważają oczywiście te ciemne typy.

Niestrudno się domyślić, że takie indywidua są skłonne do gwałtów i nadużyć względem politycznych przeciwników faszystów.

Nie dziw więc, że słyszy się ciągle o pobiciu, poranieniu, a nieraz i zabiciu jakiegoś człowieka, który ośmielił się powiedzieć lub uczynić coś, co nie podołało się zbrojnemu faszyscie.

Balbo.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne.

Kino-wojna domowa między Ministerjum a Magistratem.

Wczoraj Magistrat otrzymał list Min. Spraw Wewnętrznych (bez daty) p. Młodzianowskiego, żądający załatwienia w ciągu 24 godzin zatargu z właścicielami kinoteatrów w miastach ich żądań t. zn. obniżenia podatku miejskiego o 50 proc.

List kończy się słowami: „W razie, gdyby Magistrat nie postąpił ściśle stosownie do powyższego mego żądania, zmuszony byłbym zastosować dla (!) Magistratu jaknajstrzejsze środki, w ramach przysługujących mi uprawnienie.

„Wyrażam przekonanie, że Magistrat nie wytworzy takiej sytuacji, wskutek której współpraca moja, jako władzy nadzorczej z Magistratem stałaby się niemożliwa i to z powodu stosunkowo drobnej sprawy, jaką jest sprawa kinoteatrów”. Podpisano: Minister Młodzianowski.

Należy tutaj podkreślić co następuje:

1) Przedsiębiorcy kinowi domagają się obniżki podatku o 50 proc., ale ani słówkiem nie wspominają o obniżce ceny biletów. Czyli że na obniżce podatku zarobiliby tylko właściciele kin.

2) Magistrat zgadza się obniżyć podatek o 25 proc.

3) Podatek od filmów krajowych wynosi tylko 10 proc. Cała więc sprawa nie ma nic wspólnego z poparciem produkcji krajowej.

4) Min. Spraw Wewn. zatwierdziło niedawno budżet Magistratu, uwzględniając podatek widowiskowy w dotychczasowej wysokości. Obecnie nie wskazuje sposobów pokrycia niedoboru z powodu zmniejszenia podatku.

5) Min. powołuje się m. in. na los pracowników, którym wymówiono zajęcie w kinach. Ale gdy ci pracownicy zwrócili się do Min. z prośbą o koncesję na własne kino, aby ratować się od głodu — Min. koncesji im odmówiło!

6) Strajk kin jest tym zaiste wyjątkiem, strajkiem, który zyskał sobie sympatię Ministerjum Spraw Wewn. Fakt, godny zanotowania w historii naszych walk strajkowych! Rozkaz, aby „w przeciągu 24 godzin” kino zajaśniało w całej swej bezpodatkowej pięknej otłóści — jest wprost rozrzucający w swojej sile i prostocie.

Płace robotników na G. Śląsku podwyższono o 10 procent.

Komisja pojednawczo - rozjemcza w Katowicach na posiedzeniu dn. 10 b.m. przyznała od dnia 1-go czerwca podwyżkę 10% dla robotników, pracujących w ciężkim przemyśle, jak górnictwo, hutnictwo, przemysł chemiczny i t. p. w okręgach centralnych, dla robotników zaś tychże gałęzi przemysłu w okręgach południowych — 9%.

Orzeczenie Komisji podpisali przedstawiciele robotników i przemysłowców.

SPRAWOZDANIE TEATRALNE.

TEATR IM. BOGUSŁAWSKIEGO.

„Nieboska komedia”, poemat dramatyczny w 4 częściach Zygmunta Krasńskiego. Inscenizacja L. S. Schillera.

(Dokończenie).

Gdy w drugiej połowie przedstawienia „Nieboskiej komedii” w teatrze im. Bogusławskiego przeważa typ scen zbiorowych, w pierwszej mamy jakgdyby inną zasadę reżyserską. Jak wiadomo pierwsza połowa „Nieboskiej” poświęcona jest osobistej tragedji hr. Henryka, który, uwiedziony mirażem fałszywej poezji, poświęca dla niej żonę, a potem za karę jest świadkiem przedwczesnego rozwoju i kalectwa (ślepoty) syna. Trochę Faust i trochę Hamlet. Poezja jest tu żywiołem demonicznym, diabelskim, takim samym, jakim w 70 lat później wydała się Wyspiańskiemu. (Jest to szczególnie, że literaci polscy zawsze tak zohydzali swoje rzemiosło — w teorii).

Otóż odpowiednio do tego bardziej subiektywnego, lirycznego charakteru tej części poematu reżyserja posługuje się głównie urywaniem wizjami, niedopowiedzeniami. Takby tworzył poeta, gdyby mu dane było tworzyć odrazu w materiale teatralnym. Tło czarne sceny, to niby chaos, mgławica wyobraźni. Na tem tle zarysowują się niedopowiedzone kształty, odzywają się głosy należące niewiadomo do kogo. Znamiennym pod tym względem jest moment — bo to nawet nie osobna scena — gdy nie pojawia się, lecz wyłania z czarnego tła fosforująca twarz złego ducha. Wciąż panuje mrok, sceny przysięgi w kościele i balu przepływają jak sen. Niektórzy zachwycali się tem, że Drabik skomponował salę balową ze zwierciadeł — mojem zdaniem, dobre jest to tylko o tyle, o ile zwierciadlanosć podtrzymuje nastrój widmowy, zwłaszcza, że sala nie jest zbytnio napełniona gośćmi; ale wybijanie się takiego szczegółu na pierwszy

plan byłoby szkodliwe. Również nadzwyczajne uproszczenie dekoracyjności ma tu rację bytu — oto przedmioty niejako nie miały jeszcze czasu zmaterializować się.

Pod względem plastycznym ładnie pomysły mają obraz, w którym złowroga upiórzyca poezji zjawia się poza harfą instrumentu, na którym gra żona Henryka. Zdaje mi się w końcu, że zasada pojawiania się, wyłaniania i znikania postaci powinna tu być konsekwentnie zachowana; razi zwykle odchylenie lub uciekanie za kulisy (dwukrotnie, raz upiórzyca, raz żona).

Nowoczesna technika teatralna, załatwiająca zmiany dekoracji przy otwartej, choć przyściemnionej scenie, ma swój odrębny urok. Te przerwy, wypełnione stłumioną muzyką i szumem posuwających maszyn, stanowią jakby osobne i osobliwe ogniska zdarzenia teatralnego: to kotłowanie w chaosie, wyklukiwanie się przyszłości, a nie tylko proste funkcjonowanie aparatów. Takie wrażenie ma się jednak tylko przy tak wizyjnych obrazach, jak w pierwszej połowie „Nieboskiej” i przy takiej wystawie, jak w teatrze im. Bogusławskiego. Niktby go nie doznał np. przy zmianach sceny obrotowej na „Czerwonym młynie” Molnara. Przychodzi na myśl, że takie sceny z takim podłożem, to właśnie dramat ekspresjonistyczny. Ekspresja to jest nietyle znajdowanie, ile szukanie wyrazu — pewnego rodzaju niedokształcenie, niedopełnienie jest tu stylem.

Nie mogę powiedzieć, czy powyższe zasady były świadomie stosowane przez reżyserję teatru im. Bogusławskiego; pragnę tylko scharakteryzować i przybliżyć własne wrażenie. Bo co znaczy realizacja sceniczna takiego dzieła jak „Nieboska”? Czy to znaczy, że wykrawa się sceny dramatyczniejsze, tu się ucinia, tam rozszerza, to zsywa się jakąś nicią i sprawa załatwiona? Czy właśnie nadmierna forsowna realizacja raczej nie szkodzi wrażeniu? Nie chodzi przecież o to, aby wykazać, że „Nieboska” ma także walory sceniczne, że ten poeta miał załatki na pisa-

rza teatralnego i t. p. — lecz o to, by w widoku teatralnym osiągnąć co najmniej to potężne wrażenie, jakie się ma z lektury, i niewiele zatracić z jego jakości. Na tę drogę, zdaje mi się, wszedł teatr im. Bogusławskiego. Niezupełnie, ponieważ i niejednolity materiał „Nieboskiej” do tego się nie nadawał. Niezupełnie, ponieważ wbrew zapowiedziom słowa poetyckie i tu zostało potraktowane tak samo jak w „Achilleis” i w „Róży”; muzycznie, w sposób śpiewny i nudny. Czy zamiast tego nie należałoby raz spróbować innej metody: jakiejś ekstatycznej deklamacji lub czegoś w rodzaju czytania (tylko stylizowanego)? Te jakież krzaki gadające na początku części drugiej do pustego ekranu fioletowego są martwą pauzą. Wogóle pod tym względem wciąż brak wynalazczości i eksperymentu. Wciąż się tylko robi jakieś oratorjum. A nawiasem rzecz bardzo ważna: głośnieć, absolutnie głośnieć, jeżeli się naprawdę szanuje słowo poetyckie. Niech słowo brzmi a nie wieje ze sceny.

Co do gry artystów, to była ona tym razem wystarczająca. P. Adwentowicz rolę hr. Henryka wypełnił w pierwszej części szlachetną melancholią, w drugiej dumnym gestem rycerskim. Był w każdym calu romantykiem i szlachcicem. Brakło mu tylko zatracenie namiętności w chwili wyrywania się ku marom.

P. Strachocki, silny jako Bożyszcze w „Róży”, był za słaby jako Pankracy. Krasński opisuje Pankracego jako człowieka panującego nad otoczeniem i nad sobą, — głos przeciągły, ostry, wyraźny; ruchy powolne, łatwe; oczy niewzruszone; chwili wątplenia, pomieszenia nie dojrzeć. P. Strachocki mówił jak bardzo wielu aktorów i aktorek warszawskich: nerwowo, z tą nieszczęsną gestykulacją, która pomaga fizycznie wydobywać słowa a nie towarzyszy im jako niezależny środek aktorski. W rozmowie z hr. Henrykiem gesty jego i głos miały w sobie za wiele perswazji, dysputy; a nie była to walka dwóch bogów na krakich przeciwnych. I na cóż się orzy-

dadzą wszelkie finezje reżyserji, wymysły Drabika, praca chórów, jeżeli taka scena, w sztuce najważniejsza, nie została wystudiowana w efekcie w sposób jak najbardziej wyrafinowany. Jeżeli się tej sceny nie ma w najlepszym gatunku, to lepiej całej sztuki nie grać.

Dopisały role żony (p. Solska), Leonarda (p. Solarski). Rola Orcia była niewłaściwie obsadzona.

Na ostatku jeszcze wspomnę o scenie ostatniej. Pankracy, umierając, widzi postać „jak ślimak śnieżnej białości”, wspartą na krzyżu. Leonard tego zjawiska nie widzi, jest to więc subiektywna wizja Pankracego; można powiedzieć: halucynacja. Zgodnie z tem w teatrze Bogusławskiego nie robiono żadnej zjawy zewnętrznej. Czy słusznie? W teatrze krakowskim pojawiał się jasny krzyż na niebie. Reżyserja teatru Bogusławskiego zapewne myślała sobie: nigdy nie można sztucznie sposobić zrobić tak groźnej wizji, jaką może sobie wyobrazić widz i słuchacz. I w tekście niby znalazła podstawę do takiego zaniechania. A jednak we wrażeniu widza i słuchacza tu czegoś brakuje; ostatniego, najmocniejszego akordu. Brak odpowiedniej wskazówki w tekście nie powinien być kępować reżyserji, bo Krasński nie liczył się z realizacją teatralną; tekst należy uważać w tej kwestji za neutralny. Jeżeli się zaś w innych scenach realizuje wizje (np. Henryk widzi szkielet upiórzycy), można było konsekwentnie dać ją i tutaj. Tę lepiej wydatniło i spopularyzowało myśl sztuki; zwycięski krzyż byłby tem samem co np. trumna sunąca na króla w „Bolesławie Śmiałym” Wyspiańskiego. Co prawda technika nie posiada dosyć środków aby wyposażyć taką wizję dosyć imponującą. Ale może je kiedyś posiedzie; mam na myśli połączenie z kinematografem, który ma za sobą w tej dziedzinie zdobyte tak potężne jak znana powszechnie wizja prawodawczej mocy Boskiej na górze Synaj w „Dzieściorgu przykazań” Ceila Milla.

Karol Irzyski.

STANISŁAW CIESIELCZUK.

KILOFY.

Trzaskają w skałę mocy szaleń,
Raz wraz fontanna iskier tryska;
Nad wizję, pięknem rozgorzałe,
Świetniej żelazny kilof błyska!

Do trudów wielkich zaprawieni,
Z głazami biorą się za bary,
W oczach im Jutro się płomieni,
A w żyłach — krew tężylny jarej.

Zęby kilołów łamią ścianę,
Która stała w poprzek drogi,
Raz wraz ułamki oderwane
Z łoskotem syją się pod nogi.

Kują zawzięcie, jak dzieciół,
Poteżne młoty i oskardy,
Prężą ramiona huł wesoły
Twardej i hardej awangardy.

W iskrach krzesanych z nagiej skały
Widzą zwycięstwa złotą tunę —
I nie ustają w pracy śmiałej
I w przyszłość wybijają tunel.

Uderzeń muzyka podniosła
Grzmi, że już rodzi się coś w krzyku —
O Boże dobry, pobłogosław
Mozolom swoich robotników!

PRZEGLĄD PRASY

Dokoła zmiany Konstytucji i ordynacji wyborczej. — Rozbicie wśród N. P. R.

Główna uwaga prasy pochłonięta sprawą zmiany Konstytucji i ordynacji wyborczej. Pełno artykułów i wywiadów. Prawica wita przychylnie zapowiedziane przez Rząd zmiany Konstytucji, woła jednak na cały głos: mało, za mało! Słabo, za słabo! Było to do przewidzenia: Gdy się psu pokaże palec, chwyci i tę rękę.

„Warszawianka” piórem pos. Strońskiego nazywa projekt rządowy półśrodkiem. Ciekawe są niektóre propozycje samego p. Strońskiego, np. aby Prezydent miał prawo rozwiązywać Sejm za zgodą zwykłej większości Senatu (a nie 3/5, jak nakazuje Konstytucja), bez równoczesnego rozwiązania Senatu! P. Stroński nie widzi jednak pożytku ze zmian Konstytucji, o ile jednocześnie nie nastąpi „porządna przebudowa ustroju” w postaci cichono - faszystowskiej zmiany ordynacji wyborczej.

Podobnego zdania jest senator Koskowski w „Kurjerze Warszawskim”.

Prof. Cybichowski w wywiadzie „Echa Warszawskiego” wypowiada się za Radą Stanu z głosem decydującym, za prawem weta Prezydenta, za rozszerzeniem praw Senatu, za zmianą ordynacji wyborczej w kierunku zmniejszenia liczby posłów i senatorów, zmniejszenia okręgów wyborczych, zniesienia list wyborczych.

Od wszystkich tych „reform” prawicowy profesor spodziewa się wzrostu popularności parlamentu!

W „Nowym Kurjerze Polskim” szereg wywiadów poselsko - senatorskich.

Tow. Niedziałkowski o dekretach z mocą ustawy:

„Znały je konstytucje dawnej Austrii i dawnej Rosji. Koniec nadszedł dla Austrii w r. 1918, dla Rosji w r. 1917. Koniec wcale fatalny! Wogóle przypuszczam, że projekt powstał w redakcji wileńskiego „Słowa”. Złotliwi widzą autora w p. prof. Makowskim. Sądzę jednak, że kryje się tu jakieś nieporozumienie. P. Makowskiego uważano bowiem dotychczas za zdecydowanego demokratę”

Sen. Woźnicki z „Wyzwolenia” jest przeciwnikiem zmian Konstytucji przez obecny Sejm. Stronnictwo jego nie odmówi Rządowi konieczności państwowych na okres wyborczy.

Sen. Buzek z „Piasta” jest za prawem weta dla Prezydenta, za rozszerzeniem praw Senatu i za... utratą nietykalności poselskiej i dykt poselskich po zamknięciu sesji sejmowej.

Brukowy „Kurjer Czerwony”, prowadzący stale podjazdową walkę z parlamentaryzmem, ogłasza tasiecową napad na wybory z list.

Istotnie, wybory z list mają jedną okropną wadę. Ot np. taka potęga, jak „Kurjer Czerwony”, wzór cnót, ogłady politycznej i popularności prasy... Ale czy możnaby podczas wyborów wystąpić z listą... „Kurjera Czerwonego”? Świat zatrzęsłby się od śmiechu. Więc jak tu nie potępić wyboru z list?!

„Kurjer Poranny” jest niezadowolony z „szemrania” lewicy pod adresem Rządu i w mętny sposób wyraża palcem:

„Kwestją zatem aktualną jest tylko to, czy te warunki (zmiany konstytucyjne) przyjęte będą odrazu, bez wstrząśnięć i bez zamętu, bardzo szkodliwego dla państwa, ostatecznie rujnującego wszystkie obecne sejmowe stronnictwa, groźnego dla ich najbliższej klienteli czy też hasło „percat res publica, fiat doctrina” weźmie górę nad rozsądkiem i instynktem i rozpęta znowu kilkudniową burzę, mogącą owym „doktrynom” zadać tylko cios niezawodny, a państwo, potrzebujące koniecznie i rychło spokoju i okrzepnięcia, narazić na jeszcze jedno ciężkie, a zbyteczne przesilenie, bez jakiegokolwiek dla rzeczy publicznych pożytku i z bardzo bolesnymi konsekwencjami dla tych, którzyby je wywołali!”

Empeerowska „Prawda” poznajętsia! Zawięta alarmujący komunikat Zarządu Wojew. N. P. R. o tem, jak na konferencję prezesów okręgowych i powiatowych N. P. R. województwa poznańskiego w dn. 13 b. m. wtaingnęła grupa opozycji N. P. R. z pos. Ciszalskim na czele i udaremniła odbycie konferencji.

„Prawda” ukuła na poczekaniu „hasło” walki z opozycją. Oto pos. Ciszak, stary działacz empeerowski w Wielkopolsce i jego zwolennicy, nie mieli dotychczas żadnej łączności z „prawdziwą”, schjenizowaną N. P. R., lecz „terenem ich sympatii i pomocą były wszelkiego rodzaju kierunki związane mniej lub więcej ściśle z ideą międzynarodówki”.

Jak widać terminowanie przywódców empeerowskich u Chjeny nie poszło w las: operują oni temi samemi „argumentami”, co endecy w stosunku do swych przeciwników.

**

„Dwugroszówka” powraca jeszcze raz do wysuniętego przez Klub Pracy żądania autonomii dla Ukraińców i Białorusinów:

„Hasło federalizmu uważamy za „zdradę narodową” (!) i stosownie do tego zajmujemy stanowisko wobec głoszących to hasło.

Państwo polskie musi pozostać państwem jednolitem narodowo. W obronie tej zasady społeczeństwo polskie nie będzie „pardonować”, bez względu na to, z kim trzeba będzie walczyć”.

Jeszcze endecy poznańscy krzyczą o autonomię dla ziem zachodnich, czyli popełniają zdradę narodową, a już podnoszą dzięki wrzask hakałystyczny, już podlegają do walk narodowościowych ciemną tłuszcę chjeńską! Ale niech wiedzą, że demokracja też „nie będzie pardonować”, prowadząc z reakcją walkę nieubłaganą, bezlitosną...

B.

Scena z filmu: „Drogi do piękna i siły”.

DROŻYZNA.

OBNIŻENIE CENY CHLEBA.

Od środy, 16 czerwca, Miejskie Zakłady Zaopatrywania Warszawy obniżą ceny chleba pszytowego (za kg.) i nałęczowskiego (za 800 gramów) z 55 gr. do 54 gr. w sprzedaży detalicznej. Cena chleba siłkowego i razowego (43 gr.) — narazie bez zmiany.

ZNIŻKOWA TENDENCJA.

Wobec stabilizacji kursu walut obcych, na krajowych rynkach żywnościowych zauważyć się daje ostatnio większą podaż przedewszystkiem zboża i artykułów mącznych. Dzięki temu ceny hurtowe wspomnianych artykułów mają tendencję zniżkową. Nastrój ten odbija się na cenach detalicznych już w ciągu najbliższych dni. Zafalały się również niesłusznie wyśrubowane w ciągu ostatnich tygodni ceny mięsa.

ZNIŻKA CEN NAFTY.

Z Min. Przemysłu i Handlu komunikują: Dnia 14 b. m. P. Minister Przemysłu i Handlu inż. E. Kwiatkowski przyjął delegację Zjednoczenia Rafinerii Naftowych, do której zwrócił się z apelem by obniżono ceny na produkty naftowe, które zostały podwyższone od dnia 7 czerwca b. r.

Delegacja oświadczyła gotowość poddania rewizji ostatnich cen na posiedzeniu, które natychmiast zostało zwołane.

Na tem posiedzeniu w obecności Naczelnika Wydziału Naftowego p. dr. Bartoszewicza i Dyrektora Państwowych Zakładów Naftowych p. Peplowskiego, zgodzono się na przy-

wrócenie dawnych t. j. grudniowych cen na naftę i parafinę, jako artykułów pierwszej potrzeby, a więc zrezygnowano z podwyżki wynoszącej około 5 zł. za 100 kg. nafty i około 20 zł. za 100 kg. parafiny; natomiast utrzymano podwyżkę na niektóre gatunki benzyny i olejów smarowych, wskutek podniesienia cen surowca naftowego.

Instytucje rządowe będą otrzymywały nadal przez Państwową Rafinerię (Polmin) wszystkie produkty naftowe po cenach grudniowych.

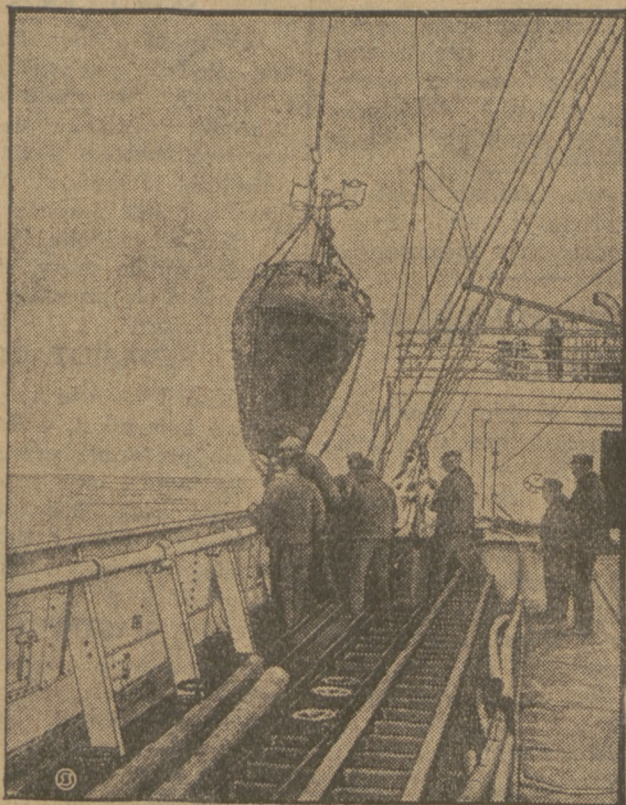
NA RYNKU NABIAŁOWYM.

Ceny masła bez zmiany i wynoszą w detalu: wyborowego 5 zł. 60 gr., deserowego 5 zł. 20 gr., solonego I gat. — 4 zł. 50 gr. i oselkowego 4 zł. wszystko za kg.

Na rynku jajczarskim tendencja utrzymana. Dowozy normalne. Cena jaj w hurcie waha się od 185 zł. do 190 zł. za skrzynię. W detalu jaja sprzedawane są po 15 gr. za sztukę.

Zatarg w zakładach ostrowieckich

W tych dniach w Min. Pracy odbędzie się konferencja w sprawie zatargu między robotnikami a zarządem. Zarząd Zakł. Ostrowieckich przystąpił do badania warunków płacy i pracy w tych zakładach, a chcąc doprowadzić do uspokojenia umysłów, usunął ze stanowiska inż. Ligezę, którego osoba stała się powodem smutnych wypadków.

Nowy kabel Holandja-Anglia

Z Domburgu w Holandji został ostatnio założony nowy kabel, kończący się w Aldenburgu w Anglii. Kabel ten ma wielkie znaczenie dla połączenia kontynentu z Anglią, gdyż może jednocze-

śnie przyjąć 12 rozmów telefonicznych i 6 depesz.

Na naszym zdjęciu widzimy spuszczenie balonów korkowych, które mają oznaczać drogę i kierunek położonego na dnie morskim kablu.

Wypłata zasiłków bezrobotnym.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Warszawie podaje do wiadomości pobierających zasiłki na mocy obowiązujących ustaw, że na podstawie art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 28 października 1925 r. prawo do pobierania zasiłków traci robotnik i pracownik umysłowy jeżeli nie przyjmie odpowiedniej pracy wskazanej mu przez P. U. P. P. lub nie zastosuje się do wskazań tego Urzędu.

Na mocy zaś obowiązujących ustaw i rozporządzeń dotyczących postępowania przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków dla bezrobotnych, bezrobotni obowiązani są, od dnia przyznania zasiłków w ciągu całego czasu ich pobierania, zgłaszać się osobiście dwa razy w tygodniu do P. U. P. P. w Warszawie (Ciepła 21) lub do oddziałów jego (Praga I — Środkowa 11, Wola — Leszno 140, Powązki — Powązkowska 8 i Praga II — Żabkowska 35 - 37) z zachowaniem następujących terminów: Bezrobotni, którzy otrzymują wypłatę zasiłków w poniedziałki, winni zgłaszać się w środy i piątki, bezrobotni, którym wypłacane są zasiłki we wtorki — w czwartki i soboty w środy — w piątki i poniedziałki, w czwartki — w soboty i wtorki, w piątki — w poniedziałki i środy, w soboty — we wtorki i czwartki. Za zaniechanie tego obowiązku przyczyn nieuzasadnionych, bezrobotni pozbawieni będą zasiłków na okres 10 dni.

Jeżeli w ciągu tygodnia wypadnie dzień świąteczny, bezrobotni winni zgłaszać się do P. U. P. P. poprzedniego lub następnego dnia, jednak zgłoszenie w P. U. P. P. nie może nastąpić w dniu wypłaty zasiłków. Zgłaszający się winien okazać dowód tożsamości i mieć przy sobie P. U. P. P. Zgłaszającym się do P. U. P. P. bezrobotnym będzie ostatecznie powiadomienie legitymacja. Stemplowanie odbywać się będzie od 9 godz. rano do 12 godz. po południu.

O zatrudnienie bezrobotnych

Wczoraj delegacja Warszawskiej Izby Zr. Zaw., w osobach t.t. Lengi, Wójcickiego, Podnieszńskiego, interweniowała u Komisarza Rządu na m. st. Warszawy, gen. Składkowskiego, w sprawie konieczności natychmiastowego zatrudnienia bezrobotnych. Przedewszystkiem należy uruchomić roboty budowlane, prowadząc planową rozbudowę miasta. W roku bieżącym, jak projektuje inż. Słomiński, możnaby było wybudować 8000 izb. Fundusze na to winny być dane przez Rząd, który ściąga podatek na rozbudowę miast, a podatku tego nie przelewa do kasy miejskiej na rozpoczęcie tej akcji budowlanej. Delegacja domagała się energicznego interwencji u Rządu i bezzwłocznego zatrudnienia przy akcji budowlanej 4—5 tysięcy ludzi.

Gen. Składkowski uznał słuszność wysuniętych postulatów i obiecał interweniować w tej sprawie w Min. Spraw Wewnętrznych.

Interwencja Klubu P.P.S. w sprawach kolejarskich

Prezes klubu P. P. S. dr. tow. Marek interweniował wczoraj u p. Bartla w szeregach spraw, domagając się m. in.: a) zniesienia zarządzenia b. ministra Chądzyńskiego, na podstawie którego zredukowano sobotni dzień roboczy w warsztatach; b) ściślejszego stosowania ustawy o 8-godz. dniu roboczym w turnusach (współczynniki pracy)...

Co do pierwszej sprawy przyrzekł p. Bartel, że zarządzenie Chądzyńskiego cofnie z dniem 1 lipca r. b., co zaś do współczynników pracy, to wyda natychmiast stanowcze zarządzenie, by turnusy dostosowane były ściśle do ustawy.

Zlikwidowanie strajku w fabryce „Pocisk”

Wczoraj rano powrócili do pracy robotnicy fabryki „Pocisk”, wobec tego, że Związek Metalowców podjął pertraktacje z zarządem fabryki, które toczą się w Gen. Inspekcji Min. Pracy i Op. Społ.

Zlikwidowanie zatargu na Żoliborzu.

Wczoraj rano robotnicy, pracujący na robotach miejskich na Żoliborzu, podjęli pracę i w ten sposób został zatarg wybuchły tam w ub. tygodniu, w zupełności zlikwidowany.

Łańcuch prasowy

Antoni Kurkowski z Częstochowy złożył zł. 5 — wzywając Henryka Łebka do złożenia (takiej) samej sumy.

Huragan w Nowosądeckiem

Z Nowego Sącza donoszą, że w okolicy szalała straszna nawałnica. 24 rodziny pozostały bez dachu nad głową. Wicher porzywał poszycia z chat i rozwałił domy. W jednej chacie zginął starzec niewiadomego nazwiska, który w porę nie zdołał opuścić mieszkania. Wszystkie zasiewy w okolicy zostały kompletnie wymyte.

Wiadomości z Łodzi.

(Telefonem).

KONIEC STRAJKU LEKARZY W KASIE CHORYCH W ŁODZI.

Łódź, 15.IV.

Dzisiaj w godzinach popołudniowych odbyła się w lokalu Okręgowego Zw. Kas Chorych w Łodzi czwarta z rzędu konferencja Zw. Lekarzy Państwa Polskiego z przedstawicielami Zarządu Kasy Chorych, zwołana przez dyrektora Zw. Kas tow. dr. Weisberga. Po 3-godzinnych pertraktacjach udało się wreszcie tow. Weisbergowi uzyskać zgodę stron na swoje wnioski, czym sześciogodniowy strajk zlikwidowano. Spisano protokół, w myśl którego w piątek najbliższy wraca do pracy w Kasie Chorych 181 lekarzy. Po podpisaniu protokołu tow. Kałużyński imieniem Zarządu Kasy Ch., a dr. Mikłaszewski imieniem Okręgu Łódzkiego Zw. Lekarzy Państwa Polskiego podziękowali tow. Weisbergowi za jego starania, które doprowadziły do zlikwidowania zatargu.

TOW. REMISZEWSKI WOJEWODĄ NOWOGRODZKIM.

Dzisiejsze dzienniki łódzkie podają wiadomość z Warszawy, podobno z najwiarogodniejszego źródła, że tow. A. Remiszewski zostanie w najbliższych dniach mianowany wojewodą nowogrodzkim. Ostateczna decyzja ma być powzięta na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów.

ZE SKANDALÓW MAGISTRACKICH.

Dn. 1 maja 1925 r. rozpoczął był „Łódzianin” druk całego szeregu rewelacyjnych artykułów o enpeerowskim ławniku Bednarczyku i domagał się od Magistratu wyjaśnień, jakim cudem ławnik Bednarczyk doszedł przez 1½ roku swego urzędowania do wielkiego majątku i własności 3 posesji wiejskich. Artykuły naszego bratniego organu, omawiane szeroko w prasie łódzkiej, uczyniły, że wreszcie z wiosną b. r. Rada Miejska m. Łodzi postanowiła wybrać komisję i zbadać źródła dochodów ławnika Bednarczyka. Komisja po kilkumiesięcznej pracy, ogłosiła orzeczenie, stwierdzające podpisanie reprezentantów wszystkich stronnictw politycznych, że zarzuty „Łódzianina” i innych pism łódzkich są słuszne i uzasadnione. W dzisiejszych dziennikach skompromitowany ławnik Bednarczyk ogłasza list, w którym podaje do publicznej wiadomości, że w najbliższym czasie ogłosi o innych członkach enpeerowsko - chjeńskiego magistratu sensacyjne rewelacje, gdyż zdecydował się zdemaskować tych, którzy dotychczas ciągną korzyści z jego milczenia.

Prasa łódzka wyraża nadzieję, że i łódzki Magistrat zostanie wkrótce oczyszczony z tych żywołów, które tam żyją dla własnej wyłącznej korzyści.

DEFRAUDACJA NA STACJI KOLEJOWEJ CHOJNY.

Władze kolejowe wpadły na trop poważnej defraudacji, której dopuścił się Żółkowski, kasjer stacji towarowej w Chojnach. Defraudował on w ten sposób, że przez kilka miesięcy nie przedstawiał swym władzom miesięcznych zamknięć rachunkowych, a wzywany do ich przedłożenia, stwierdzał dowodami, iż sprawozdania te wysłał. Ponieważ w biurach jego przełożonych władz sprawozdań tych nie można było odszukać — zbadano dowody nadawcze, które okazały się sfałszowane. Rozpoczęto badanie kasy i stwierdzono, niestety, dość późno, że Żółkowski zdefraudował 31 tys. zł. Za defraudantem, który uciekł, dzięki spóźnionej rewizji, rozesłano listy gończe.

GROŹBA STRAJKU ROBOTNIKÓW GAZOWNI, ELEKTROWNI, TRAMWAJÓW I STACYJNYCH.

Zw. Prac. Instytucji Użyteczności Publicznej wystąpił do Dyrekcji Elektrowni, Gazowni i Tramwajów z żądaniem zastosowania od dn. 1 stycznia r. b. wskaźnika drożyznianego. Do tej akcji przyłączają się również i kolejarze łódzcy. O uzgodnieniu tej akcji zawiadomiono Centralę Związków w Warszawie i zwrócono się do posłów socjalistycznych o interwencję.

Finanse tramwajów miejskich.

Zarząd Tramwajów Miejsk. rozpatrywał na swym posiedzeniu wnioski specjalnej komisji Rady Miejskiej do zbadania stanu finansów T. M. Komisja ta w swoim czasie uchwałała między innymi stopniowe zniesienie 5 gr. podatku na walkę z bezrobociem (z terminem do 1 listopada), stabilizowanie ceny biletów tramwajowych na 20 gr., powiększenie kapitału obrotowego do 3 milj. zł. oraz redukcję wydatków eksploatacyjnych o 5 proc., co oznacza redukcję personelu. Na posiedzeniu Zarządu T. M. ławnik tow. Szczypiorski wypowiedział się przeciw zniesieniu podatku na bezrobocie i przeciw redukcji, wniósł natomiast, by Magistrat zrzekł się 15 proc. podatku od tramwajów, a brak powstałej skutkiem tego pozycji w budżecie miejskim pokrył nowowprowadzonym podatkiem od przyrostu wartości gruntów położonych przy liniach tramwajowych t. zw. adjacencjach. Wiadomo bowiem, że skutkiem położenia przy li-

njach tramwajowych — place i domy przedstawią o wiele większą wartość. Wprowadzenia takiego podatku domaga się również Min. Spr. Wewn. Cena placów przy nowo-wybudowanych liniach tramwajowych wzrosła np. na Grochowie i Bródnie z 50 gr. za 1 łokcie na 2 zł.

Wniosek powyższy uchwalono i polecono ławnikowi tow. Szczypiorskiemu wypracowanie na najbliższe posiedzenie zarządu projektu podatku od t. zw. adjacencjach.

Sprawa zwiększenia dochodowości przedsiębiorstw miejskich

W Magistracie odbyła się specjalna konferencja nad planem poprawy stosunków finansowych przedsiębiorstw miejskich jak: Gazownia, wodociąg, tramwaje, „Agril”. Uchwalono stworzyć specjalną komisję dla opracowania szczegółowych wniosków po zbadaniu dokładnem stanu przedsiębiorstw, a na wniosek ławnika tow. Szczypiorskiego uchwalono rozszerzyć statuty tych przedsiębiorstw w tym kierunku, by zarządy ich posiadały szerszą kompetencję. Dotychczas szereg przedsiębiorstw posiada tego rodzaju organizację, że dyrektor ma szerszy zakres działania, niż zarząd, który jest tylko pośredniem ogniwem między Magistratem a dyrekcjami.

KRONIKA POLITYCZNA

Z. P. P. S.

Dziś o godz. 10 rano odbędzie się w lokalu Z. P. P. S. w Sejmie komisja parlamentarna Z. P. P. S.

POMOC DLA POW. NOWOSADECKIEGO.

Prezes Z. P. P. S. dr. Marek interwenjował wczoraj u Premiera Bartla w sprawie udzielenia natychmiastowej pomocy setkom rodzin, dotkniętych katastrofą oberwania się chmury w pow. nowosadeckim. Premier przyrzekł natychmiastową pomoc.

Z RADY MINISTRÓW.

Dzisiaj odbędzie się trzecie z kolei posiedzenie nowej Rady Ministrów na Zamku z udziałem p. Prezydenta Rzplitej, dla ostatecznego zredagowania projektów zmian w Konstytucji. We czwartek projekt zmian wniesiony zostanie do Sejmu.

KOŁO ŻYDOWSKIE U PREMIERA.

Wczoraj rano p. Premier Bartel przyjął przyjeżdżającego do Warszawy w osobach posłów: Hartgłasa, Farbsteina i Kirsbrauna. Posłowie omówili z p. Premierem na półtoragodzinnej konferencji cały szereg postulatów ludności żydowskiej w dziedzinie gospodarczej, kulturalnej, podatkowej oraz w sferze traktowania ludności żydowskiej jako pełnoprawnych obywateli. Ponadto przyjeżdżający Kola przedstawili p. Premierowi szereg zarządzeń poprzednich Rządów, zawierających w sobie pogwałcenia Konstytucji i ustaw obowiązujących w stosunku do Żydów i domagało się wyrażenia co najmniej tych zarządzeń. Pan Premier odnotował sobie wszelkie poruszone sprawy, odniósł się do nich zyczliwie i obiecał załatwić je w porozumieniu z odpowiednimi ministrami, jako też przyrzekł coinać zarządzenia gwałcące Konstytucję i ustawy.

SAMOWOLA NA KRESACH.

Pos. Serg. Kozicki (kl. ukr.) w rozmowie z Premierem Bartlem skarżył się na samowolę administracji na kresach i na jej stosunek do miejscowej ludności.

P. ROMOCKI ZŁOŻYŁ MANDAT POSELSKI

Nowo mianowany minister kolei, pos. Romocki z Klubu Ch. D. złożył wczoraj wizytę p. Marszałkowi Sejmu, na którego ręce zgłosił rezygnację z mandatu poselskiego.

Na jego miejsce wchodzi do Sejmu p. Józef Sobiech, rolnik.

P. Minister Romocki obejmuje urzędowanie w dniu dzisiejszym.

POJEDYNEK POMIEDZY P. AL. SKRZYŃSKIM I GEN. SZEPTYCKIM.

Wczoraj o godz. 6,30 rano pod Warszawą odbył się pojedynek pomiędzy b. premierem p. Al. Skrzyńskim a gen. Szeptyckim. Warunki pojedynku stanowiła jednorazowa wymiana strzałów z pistoletów z muszkami z odległości 15 kroków.

Pojedynek zakończył się bezkrwawo. Sekundanci obu stron w komunikacie, rozesłanym do prasy, stwierdzają, iż pojedynek odbył się „zgodnie z wszelkimi prawidłami honoru”.

REHABILITACJA PETLURY.

Klub Ukraiński po obradach wczorajszych ogłosił komunikat, w którym w najostrejszy sposób protestuje przeciwko artykułom prasy żydowskiej oraz przeciwko uchwałom sejmowego Koła żydowskiego, robiącym ze zmarłego atamana Petlury pogromcę Żydów.

Pogromy były robione przez wrogów ludu ukraińskiego.

NASTĘPCA PETLURY.

Organizacje emigracji ukraińskiej, które uznawały zmarłego Simona Petlurę za głowę rządu „Ukraińskiej Republiki Ludowej”, obwołały po zgonie jego p. Andrzeja Lewickiego, ostatniego prezesa rady ministrów rządu Petlury, prezesem dyktatoratu oraz głównodowodzącym wojsk ukraińskiej republiki ludowej.

P. Lewicki zamieszkuje stale w Warszawie. Wyjeżdżał on do Paryża w celu wzięcia udziału w pogrzebie Petlury, obecnie zaś wrócił do Warszawy.

U PREMIERA.

Premier Bartel przyjął czoraz przedstawicieli samorządu m. st. Warszawy, p.p. Jabłońskiego i Balińskiego, delegację Koła żydowskiego, reprezentację Izby rzekodzielniczej z pos. Mianowskim na czele, przedstawicieli przemysłu wojennego i „Pocisk” w osobach p.p.: inż. Drzewieckiego, redaktora „Kurjera Polskiego”, Okolskiego i p. Leskiego (Natansona). Ponadto premier przyjął prezesa klubu P. P. S., tow. Marka i prezesa klubu ukraińskiego, p. Kozickiego.

Również wczoraj premier przyjął delegację bezrobotnych pracowników umysłowych oraz Noego z Gdańska i Min. Skarbu, p. Klarnera.

Z MINISTERJUM SKARBU.

P. Minister Skarbu, inż. Klarnier, przyjął wczoraj inż. Ludwika Noego w sprawie Stoczni Gdańskiej, p.p.: K. Fudakowskiego i Z. Chrzanowskiego w sprawie kredytów na nawozy sztuczne, p.p.: S. Drewnowskiego i W. Minkiewicza w sprawie sanacji Banku dla Handlu i Przemysłu, delegację urzędników skarbowych ze Lwowa w sprawie postulatów urzędników rachunkowych i kasowych oraz p. H. Grohmana z Łodzi.

PAŃSTWOWA RADA KOLEJOWA.

Wczoraj obradował w Min. Kolei komitet eksploatacyjny Państwowej Rady Kolejowej. Obradom przewodniczył b. minister kolei Jasiński. Przedstawiono sprawozdanie o przewozach na kolei i pracy taboru od 1 lipca do 31 grudnia r. ub., oraz plan przewozów i pracy taboru za I półrocze r. bież.

Rozpatrzone dalej szereg wniosków, m. in. w sprawie wprowadzenia jednolitych przepisów dla kolejowej służby ruchu we wszystkich b. zabiorach, jednolitej sygnalizacji na kolejach, zmiany regulaminów obrad komitetu itd.

WYJAŚNIENIE.

Wobec kilkakrotnie podawanych w niektórych pismach wiadomości, jakoby w powiecie Jędrzejewskim były jakieś zaburzenia agrarne, niniejszem wyjaśniam, jako poseł z tego powiatu, że w powiecie Jędrzejewskim żadnych zaburzeń agrarnych nie było; pomiędzy ludnością włościańską panuje najzupełniejszy spokój.

Poseł Andrzej Waleron.

WIADOMOSCI Z CAŁEGO KRAJU.

W KRASNYMSTAWIE.

Imponujący wiec P. P. S. — Tajemnicze narady dygnitarzy z województwa lubelskiego.

(kor. własna)

Dn. 6 b. m. odbył się wspaniały wiec P. P. S. w Krasnymstawie.

Zagał tow. Donat, poczem obszerne przemówienie o sytuacji politycznej wygłosił poseł tow. Niski.

Należy zwrócić uwagę na to, że organizacje faszystowskie na terenie województwa lubelskiego stale się organizują i są zaopatrywane w broń. Naprz. w Białej Podlaskiej uzbrojono sokołów. Temu wszystkiemu patronuje brat wojewody, Feliks Moskalewski.

W dn. 19 maja odbył się Zjazd poufny dygnitarzy z województwa lubelskiego w Krasnymstawie u starosty p. Krzyżanowskiego. Obecni byli: wicewojewoda p. Bryła, szef bezpieczeństwa publicznego p. Szczodrowski i starosta lubelski, p. Krause. Jak krążyły słuchy, narady te miały charakter wybitnie faszystowski. Ludność miejscowa jest wysoce zaniepokojona temi wieściami i oczekuje od Rządu usunięcia ludzi, prowokujących miejscową ludność.

Z POLESIA.

m. Pińsk.

6 b. m. w Pińsku odbyła się konferencja delegatów Komitetów Wiejskich P. P. S. i gości delegatów ze wsi, gdzie jeszcze niema komitetów.

Na wstępie uczczono przez powstanie pamięć wszystkich poległych w walkach majowych na ulicach Warszawy.

Poseł tow. Czapliński wygłosił na konferencji referat o stosunku P. P. S. do mniejszości narodowych.

Po załatwieniu porządku dziennego w sprawach organizacyjnych Konferencja przyjęła szereg uchwał, a m. in. postanowiono się domagać natychmiastowego rozwiązania Sejmu i Senatu i rozpisania nowych wyborów; przeprowadzenia rzeczywistej reformy rolnej; rozwiązania rad gminnych i rozpisania nowych wyborów; amnestji dla politycznych przestępców; wreszcie wyrażono pełne zaufanie dla Z. P. P. S.

O godz. 4 tow. Czapliński w kinie „Kasino” wygłosił odczyt na temat „Obecna sytuacja polityczna kraju”. Tow. Czaplińskiego obdarzono długo niemiłkącymi oklaskami.

Poleszuk.

ŁABISZYN (woj. Poznańskie).

(Korespondencja własna).

W dniu 13 b. m. odbył się wiec Rob. Roln. Rzpl. Polskiej w Łabiszynie pow. Szubiński, zwołany przez miejscowy Oddział w Bydgoszczy, w którym wzięli udział robotnicy rolni z okolicy, jak również pracownicy fabryki wapna Krotoszyn. Obszerne referat o wypadkach majowych, jak również o obecnej sytuacji i wyborach do nowego Sejmu wygłosił tow. W. Pasternak. W sprawach organizacyjnych zabrał głos tow. Tens.

Rezolucja, zgłoszona przez tow. Pasternaka, wyrażająca zaufanie dla PPS, została przyjęta jednogłośnie.

Po ukończeniu wiecu zawiązał się komitet miejscowy PPS w Łabiszynie, do którego gremjalnie zapisywali się pracownicy z fabryki wapna Krotoszyn, jak również miejscowi obywatele.

CZESŁAW KLARNIER
Min. Skarbu.

Likwidacja przedsiębiorstwa bielskiego eksploatującego Białowieżę.

Przed dwoma z górą laty Rząd polski zawarł umowę, oddającą eksploatację całej puszczy białowiejskiej przedsiębiorstwu angielskiemu Century i C-o Ltd., które w Polsce miało się Polska S-ka Allic. Century. Spółka założona została z kapitałem 1 miliona funtów szterl. z których wpłacono 250 tysięcy. Na czele przedsiębiorstwa stanął p. Bell, który objął kierownictwo robót w Białowieży. Zarząd przedsiębiorstwa podzielono na dwa departamenty. Zremontowano pałac carski, który zarząd objął w całości z wyjątkiem 4 salonów, zajmowanych osobiście przez cara i otoczonych specjalną opieką. Jako szefowie poszczególnych działów figurowali dwaj rosyjscy książęta i czterech „grałów”. Ponieważ buchalterzy angielscy nie znają języka, tłumaczem dla buchalterji jest hr. S. polak. Generalnym inspektorem pracy został generał Bałachowicz, który oddziały robotnicze zorganizował na zasadach wojskowych.

Na remonty, koszty urządzenia i inne koszty założycielskie wydano niemal cały wpłacony kapitał i już w ubiegłej kampanii drzewnej, trwającej od października do kwietnia b. r. wycięto drzewa bardzo mało, a nie wywieziono prawie nic. W urzędowaniu używano prawie wyłącznie języka rosyjskiego i prowadzono tak skomplikowaną biurokrację, że tutejsi kupcy niemal zupełnie drzewa nie kupowali. Wiedle umowy, zawartej z Rządem, S-ka „Century” obowiązana jest do wybudowania całego szeregu kolejek lasowych i urządzeń technicznych, czego nie wykonała i obecnie przystąpiła do redukcji. Zredukowany został gen. inspektor pracy p. Bałachowicz i cały niemal personel robotniczy. Zarząd i buchalterja przygotowują likwidację i trudne roboty w obecnym roku nie są zamierzone.

Nawet ludność, zamieszkała w osadach, położonych wewnątrz puszczy, która zawsze zatrudniona była przy wycięciu, wywozie i przeróbce drzewa nie ma obecnie pracy.

Zarząd Okręgowy Lasów Państwowych w Białowieży zajęty jest rozliczeniami z likwidującą się spółką i przygotowuje plany nowego systemu eksploatacji wobec zupełnego zawodu, jaki przyniosło wydzierżawienie całej puszczy zagranicznemu konsorcjum przemysłowemu.

Oczekiwać należy od Rządu wyjaśnienia, jak faktycznie była umowa, zawarta z S-ka „Century” i co oznacza obecna likwidacja tej spółki.

Prezes Banku Rolnego p. Wilkoński ustępuje

Dowiadujemy się, że prezes dyrekcji Banku Rolnego, usunięty bezprawnie w swoim czasie przez b. ministra Zdziechowskiego, a przywrócony przez b. ministra skarbu Czechowicza, ma zostać w dniach najbliższych zwolniony przez p. ministra Klarniera. W min. skarbu kolportowane są wiadomości, że dwaj z usuniętych dyrektorów Banku Rolnego, mają być obecnie z powrotem powołani na swe dawne stanowiska, okazać się bowiem miało, że byli „mniej winni”, niż przypuszczano.

Z innego źródła dowiadujemy się, że trzech piastowskich dyrektorów: Staniszewski, Rachwał i Morytz, wracają na swe stanowiska w Banku Rolnym. Prezesem na miejsce p. Wilkońskiego zostaje publicysta ekonomiczny i działacz finansowy, p. Antoni Wieniawski, obszarnek, właściciel dóbr Chlewnia w pow. białskim, konserwatysta.

Ustąpienie rządu francuskiego

Paryż, 15 czerwca. (PAT.) Minister finansów Peret podał się do dymisji.

DLACZEGO USTĄPIŁ PERET?

Paryż, 15 czerwca. (PAT.) Na posiedzeniu Izby deputowanych komunistów Cachin, radykal społeczny Deyris i socjalista Briand zwrócili się do rządu z zapytaniem, jakie są przyczyny ustąpienia min. Pereta. Briand zaznaczył, iż chwila obecna nie jest właściwa do rozpoczęcia dyskusji nad tą sprawą. Następnie złożył wyrazy uznania dla rządu i prosił Izbę o odroczenie do

czwartku ustalenia terminu interpelacji. Żądanie to Izba uchwaliła 30 gł.

Paryż, 15 czerwca. (PAT.) Rada gabinetowa, odrzucając myśl rekonstrukcji gabinetu w związku z dymisją ministra finansów Pereta, postanowiła dymisję całego gabinetu. Natychmiast po tej uchwale o godz. 8 wieczorem Briand wręczył prezydentowi republiki Doumergue'owi dymisję gabinetu. Prezydent republiki przyjął dymisję, polecając jednocześnie członkom ustępującego rządu tymczasowe załatwianie spraw bieżących do chwili sformowania nowego rządu.

Strajk górników w Anglii

MOWA PREMIERA

London, 15 czerwca. (PAT.) Premier Baldwin wygłosił w Izbie gmin przemówienie na temat strajku węglowego. Zaznaczył on, iż rząd zmuszony był poczynić granicę szeregu zamówień na węgiel. Śród podnieconych okrzyków opozycji premier oświadczył, iż rząd stoi na stanowisku, że przedłużenie dnia pracy jest rzeczą istotną. Ze strony właścicieli kopalń rząd otrzymał zapewnienie, iż na podstawie 4-godz. dnia pracy i przy dotychczasowych zarobkach mogłaby być podjęta praca w niektórych okręgach węglowych w miesiącach: lipcu, sierpniu i wrześniu, natomiast w innych okręgach zmniejszenie zarobków do 10% stałoby się niezbędne.

W dalszym ciągu Baldwin oświadczył, że rząd nie zamierza prawnie znosić 7-godzinnego dnia pracy w kopalniach, jednak ma przedłożyć projekty ustaw, na mocy których dopuszczone będzie przedłużanie dnia pracy o godzinę, co pociągnie za sobą

dodatkowe wynagrodzenie dla górników. Około 50% właścicieli kopalń oświadczyło, że będą mogli przy 8 godzinach pracy zachować obecną skalę wynagrodzenia. Niezależnie od tego, czy dojdzie do porozumienia pomiędzy właścicielami kopalń, czy nie, rząd w dniach najbliższych złoży odpowiedni projekt ustawy, który musiałby być uchwalony przez Izbę w ciągu obecnej sesji.

STANOWISKO GÓRNIKÓW.

London, 15 czerwca. (PAT.) W izbie gmin przedstawiciel górników Hartshorn oświadczył, że, jeżeli mowa, dziś wygłoszona przez premiera w izbie gmin, reprezentuje politykę rządu, to nie widzi on żadnych szans na zakończenie kryzysu węglowego. Natomiast jeżeli rząd — mówił Hartshorn — przedsięwzięcie realizację wielkiego planu unifikacji całego przemysłu węglowego, to może liczyć na całkowite poparcie partii pracy.

O wystąpieniu Brazylii z Ligi Narodów

GŁOS PRASY FRANCUSKIEJ.

PARYŻ, 15 czerwca. (PAT.). „Homme Libre“ uważa, iż wystąpienie Brazylii z Ligi Narodów stanowi poważną decyzję, gdyż jest zakończeniem akcji tworzenia się bloku mocarstw, zajmujących wobec Ligi Narodów stanowisko oporne. Jeżeli rywalizacja między Genewą a Waszyngtonem zaostreży się — píše dziennik — to kraje amerykańskie, będąc członkami Ligi Narodów będą musiały wyjść, a wówczas z konieczności pójdą do Waszyngtonu. W ten sposób cała Ameryka „wymknie się“ Lidze Narodów.

Hiszpanja ma wystąpić z Ligi Narodów

WIENIEN, 15 czerwca. (PAT.). „Neue Presse“ donosi z Madrytu: Osobistości, stojące blisko rządu, zapewniają, że wystąpienie Hiszpanji z Ligi Narodów jest rzeczą postanowioną, o ile Hiszpanja nie uzyska stałego miejsca w Radzie Ligi.

Rodziny b. panujących w Niemczech zostaną wywłaszczone

Berlin, 15 czerwca. (AW). W kołach rządowych panuje silne zdenerwowanie w związku z wzrastającymi wśród ludności prądami, sprzyjającymi wywłaszczeniu rodzin b. panujących. Obliczenia wskazują na możliwość oddania około 17 mil. głosów za wywłaszczeniem. Szale przechylili stanowisko wyborców demokratów i centrum, którzy w większości opowiedzą się za wywłaszczeniem. Mimo intensywnej agitacji nacjonalistów, wątpliwość pozostaje, czy zdołają oni zebrać takąż ilość głosów, co i zwolennicy wywłaszczenia.

Faszystom nie podoba się Genewa

Rzym, 15 czerwca. (PAT.). Wiedeńskie Biuro Korespondencyjne, „Popolo d'Italia“ zamieszcza artykuł, omawiający antyfaszystowskie demonstracje w Genewie i podkreślający, że Genewa nie może dziś gwarantować przedmiotowości prac Ligi Narodów. W związku z tem porusza pismo projekt przeniesienia siedziby Ligi Narodów z Genewy do Wiednia.

Zatarg ministerjalny w Austrii

Wiedeń, 15 czerwca. (PAT.). Dzienniki wiedeńskie donoszą, że między kanclerzem Ramekiem a ministrem oświecenia Schneiderem wynikł zatarg z tego powodu, że kanclerz Ramek nie uznał umowy w sprawie reformy szkolnictwa średniego w Wiedniu, zawartej między ministrem oświecenia a przedstawicielami m. Wiednia. Dzienniki uważają wobec tego stanowisko ministra oświecenia za zachwiane.

Przeciwko cłom agrarnym w Czechosłowacji

Praga, 15 czerwca. (AW). Dziś odbyły się tutaj demonstracje robotników metalowych przeciwko cłom agrarnym. Ruch w fabrykach został wstrzymany, aby umożliwić robotnikom wzięcie udziału w demonstracjach. Jutro rozpocznie się w Kladnie 4-godzinny demonstracyjny strajk górników, na znak protestu przeciwko cłom.

Polska wystawa na Skandynawsko-Bałtyckim targu

Sztokholm, 15 czerwca. (PAT.) Wczoraj odbyło się uroczyste otwarcie Targów Bałtyckich. Po przemówieniu prezesa Targów p. Hodorstierna, król zwiędził wystawę polską. Na Targach u wejścia ustawiono kompanię honorową załogi statku „Lwów“, który przywiózł ekspozycję polską, oraz oddział skautów polskich. Poseł Wysocki powitał króla, przedstawiając dyr. departamentu Bertoniego, komendanta „Lwowa“ Stankiewicza i in. Król zwiędził najpierw trzy sale polskiej wystawy ruchomej.

Zjazd higienistów

Wilno, 15 czerwca. (PAT.) W dniach 13 i 14 czerwca r. b. w auli uniwersytetu im. Stefana Batorego odbył się 4-ty zjazd higienistów polskich i 5-ty zjazd lekarzy i działaczy sanitarnych miejskich, przy udziale około 110 lekarzy ze wszystkich miast Rzeczypospolitej. Zjazd powziął m. in. uchwały w sprawie walki z alkoholem, w dziedzinie organizacji gospodarki sanitarnej samorządu, walki z gruźlicą i t. d. Postanowiono wysłać depezę do p. prezesa Rady Ministrów i ministra spraw wewnętrznych, domagającą się zespolenia spraw zdrowia i opieki społecznej pod kierownictwem lekarzy, przez utworzenie Ministerjum Zdrowia.

Wiadomości telegraficzne

— Do Krasnojarska przybył wczoraj lotnik Pelletier d'Oisy.

— Paryski „Le Journal“ uważa za nieprawdopodobną pogłoskę o projekcie internowania Abd-el-Krima na Madagaskarze.

— Z Bytomia PAT. donosi: Ubiegłej nocy dokonano trzykrotnego zamachu dynamitowego na kopalnię Deutsche Scharley. Wywołane szkody są bardzo znaczne. „Lokal Anzeiger“ przypuszcza, że podłożem zamachu była zemsta polityczna.

— Ze Lwowa PAT. donosi: Pisma sowieckie donoszą o samobójstwie literata rosyjskiego Andrzeja Sobola. Powodem samobójstwa miała być niemożność pogodzenia się z ideologią bolszewizmu. Soból był przesładowany za swoje przekonania i utwory literackie dawniej przez rząd carski, a następnie przez władze bolszewickie, a z łochów czerezwyczajki wyratował go tylko przypadek.

— Z Moskwy donoszą: Podczas wykładu w audytorjum charkowskiego Uniwersytetu pękły belki żelazne, podtrzymujące dach. Część dachu załamała się, grzebiąc pod swymi gruzami 7 studentów. Reszta audytorjum zdołała uciec.

— W Królewcu zachorowały 3 osoby na trąd.

— Belgijska Rada Ministrów uchwaliła na ostatnim posiedzeniu zniesienie belgijskiej marki wojennej.

— Lloyd George postanowił przyjąć zaproszenie rządu sowieckiego i na jesieni wyjechać do Rosji Sowieckiej.

Wisła grozi wylewem

Z Krakowa donoszą: Woda w Wiśle — skutkiem panujących deszczów — podnosi się bardzo szybko. Jeżeli w najbliższych dniach deszcze nie przestaną padać, należy oczekiwać powodzi.

ROBOTNICY!

KTO z Was nie widział WYSTAWY?

Idźcie zapoznać się z najtańszym środkiem rozrywki

Radjo daje Wam Muzykę—Naukę—Wiedzę.

....Rozprasza troski domowe, budzi zachwyt.

Tam pokażą Wam, jak możecie sobie sami zbudować aparat—każdy z Was to potrafi,

Wstęp zł. 1.—, dla wycieczek 50 gr.

Wystawa otwarta do d. 17 b. m. wiecz.

TANIE-TRWAŁE-ELEGANCKIE

dla codziennego użytku, gimnastyki i plaży.

OBUWIE

LUDOWE „PEPEGE“

SPORTOWE „PEPEGE“

TENISOWE „PEPEGE“

„PEPEGE“ POLSKI PRZEMYSŁ CUMOWY Tow.Arc. w GRUDZIĄDZU.

RUCH ROBOTNICZY Z życia partji.

Konferencja kobiet odbędzie się we wtorek dn. 22 b. m. o godz. 6 wiecz. w sali O. K. R., Al. Jerozolimskie 6 I p. Porządek obrad: 1) Sprawy organizacyjne. 2) Referat o sytuacji obecnej. 3) Wolne wnioski.

Wzywa się towarzyszek i sympatyczki do licznego udziału w zebraniu.

Warsz. Wydz. Kob. P. P. S.

W środę dn. 16 b. m.

KONFERENCJA DZIELNICY WOLSKIEJ.

W środę, 16 b. m., o godz. 6-ej wiecz. odbędzie się doroczna konferencja dzielnicy Wola — Czyste, w lokalu przy ul. Wolskiej 44.

Dzielnica Mokotowska. O godz. 7 wiecz. w lokalu dzielnicy, Bagatela 12a, tow. Medard Downarowicz wygłosi odczyt n. t. „Rząd Ludowy“. Odczyt będzie ilustrowany przezroczami. Towarzysze stawcie się licznie!

Dzielnica Jerozolimka. O godz. 7 (Chłodna 41) posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Pocztowa Org. P. P. S. O godz. 7 w lokalu O. K. R. (Al. Jerozolimskie 6), odbędzie się posiedzenie komitetu

Dzielnica Ochota. O godz. 6 (Grójecka 59) posiedzenie komitetu oraz o godz. 7 ogólne zebranie członków dzielnicy.

Koło Tramwajarzy P. P. S. „Starówka“. O g. 6 w lokalu dzielnicy, Rycka 6, odbędzie się zebranie koła.

Dzielnica Czerniakowska. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Solec 67, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Starówka. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Rycka 6, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

W czwartek dn. 17 b. m.

ODCZYT NA DZIELNICY JEROZOLIMSKIEJ. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Chłodna 41, tow. Downarowicz wygłosi odczyt na temat: „Stanowisko P. P. S. podczas i po przewrocie majowym“.

Wstęp dla członków partji za legitymacjami, dla sympatyków za bezpłatnymi biletami, które otrzymać można w sekretarjacie dzielnicy.

Dzielnica N.-Bródno. O godz. 5 w lokalu dzielnicy, Syrokomi 22, odbędzie się ogólne zebranie dzielnicy Nowe-Bródno

Ruch zawodowy.

ZATARG W PIEKARNIACH.

15 czerwca pod przewodnictwem okręgowego inspektora pracy inż. Bohuszewicza odbyła się w inspektoracie pracy przeszło siedmiodzinna konferencja z udziałem przedstawicieli właścicieli piekarni oraz związków zawodowych pracowników piekarskich dla dalszego omówienia szeregu spornych spraw między in. zaprowadzenia w piekarniach regulaminu, mającego na celu przestrzeganie ośmiodzinnej dnia pracy, niewydalania pracowników, zastosowania ostatniego wskaźnika drożyznianego w wysokości 5 proc. etc. W rezultacie ostatecznego porozumienia jeszcze nie osiągnięto. Dalsza konferencja odbędzie się w piątek.

Ruch. kult-oświatowy

Zw. Niezał. Młod. Socjalistycznej. W piątek dn. 18 b. m. o godz. 7 wiecz. w lokalu T. U. R., Al. Jerozolimskie 6, odbędzie się odczyt tow. Ludwika Cohna n. t.: „Tydzień Młodzieży Socjalistycznej w Amsterdamie“. Treść: 1) Międzynarodowy zlot młodzieży robotniczej; 2) kongres Międzynarodówki Młodzieży; 3) Konferencja studentów - socjalistów; odczyt ilustrowany przezroczami. Wstęp wolny dla wszystkich.

Z. N. M. S. W niedzielę, dn. 20 b. m., odbędzie się wycieczka do Wiśniowej Góry pod Wawrem. Zbiórka punktualnie o godz. 9 m. 30 w Gocławku (dojazd do Gocławka tramwajem Nr. 24, odchodzącym z placu Trzech Krzyży).

Warsz. Wydział Kobiec organizuje w niedzielę dn. 20 b. m. wycieczkę do Anina (Helnowa). Zbiórka o godz. 8 r. na stacji Most. Wcześniejsze zapisy przyjmuje się w sekretarjacie Wydziału (Leszno 53, parter) odczynnie od 6 do 8 w. W razie niepogody wycieczka nie odbędzie się.

Pokwitowanie. Robotniczy Wydział Wychowania Dziecka i Opieki nad Niem najmłodszemu kwituje z następujących ofiar: Z puszeki rest. hot „Bristol“ — 68,13 zł.; A. Szererowa, tyt. skł. za II półrocze — 6 zł.; Zw. Włóknisty na listę Nr. 105 — 10,80 zł.; Zw. Włóknisty na listę Nr. 101, zebr. wśród prac. fabryki N. i B. Reicher — 24,90 zł.; Wł. Szymanowska, skł. za VI — 1 zł.; H. Rapańska, skł. za VI — 1 zł.; dr. A. Landy, skł. za VI — 1 zł.; L. Raczkowski, skł. za V i VI — 2 zł.; dr. J. Małynicz, skł. za V i VI — 2 zł.; mec. T. Tomaszewski, skł. za V i VI — 10 zł.; dr. Maka, za otrzymane świadectwo lekarskie — 5 zł.; Zw. Zaw. Rob. Cukrowni, Oddz. w Klemensowie, skł. za IV, V i VI — 148,20 zł.; 3 puszki malagi z Dykcji Cel; 97,70 mtr. surówki i 34 ręczniki z Tow. Zakładów Żyrardowskich.

Ruch spółdzielczy

Zjazd Zw. Rewiz. Spółdz. Wojsk. Dnia 19 i 20 b. m. odbędzie się w Warszawie, w sali Garnizonowego Kasyna Oficerskiego, trzeci doroczny Zjazd Przedstawicieli Związku Rewizyjnego Spółdzielni Wojskowych. Zjazd ten będzie nie tylko przeglądem dotychczasowego dorobku spółdzielczości wojskowej, ale da niewątpliwie wytyczne co do pogłębienia tej pracy. Związek w roku ub. zrzeszał 236 spółdzielni wojskowych, które wykazały w r. ub. poważną sumę zł. 24.530.000 obrotu.

Poza sprawozdaniem Sekretarjatu i Rady Nadzorczej, zatwierdzeniem zamknięcia rachunkowego za r. 1926 — wygłoszony zostanie na Zjeździe przez Sekretarza Związku, kpt. H. Inlendera, referat p. t. „Cele i zadania Związku Rewizyjnego Spółdzielni Wojskowych“.

Książki nadesłane.

„Problem skarbowy w świetle prawdy“ G. Le. lwy. Warszawa, 1926.

Pod powyższym tytułem wydana została książka, która w sposób zwięzły i rzeczowy porusza najbardziej palące zagadnienia skarbowe na podstawie wyników i doświadczeń z czasu ubiegłego, oraz zawiera wskazówki na najbliższą przyszłość, mającą na celu uzdrowienie naszych finansów. Książka łączy zagadnienia skarbowe z problemem gospodarczym, zawiera szereg interesujących tablic i zestawień. Plan uzdrowienia naszych finansów, przedstawionych w książce, opiera się na samowystarczalności, zwaloryzowaniu dochodów państwowych, walce ze zorganizowaną lichwą towarową i pieniężną.

Każdy czytelnik „Robotnika“ przeczytać powinien pracę

tow. Ignacego Daszyńskiego

p. t. „SEJM, RZĄD, KRÓL, DYKTATOR“.

Cena zł. 1.60.

Nakład Księgarni Robotniczej, Warszawa, ul. Warecka 9.

Zycie gospodarcze.

Notowania giełdy warszawskiej

Dol. Stan. Zjedn. za 1—10.00
Franki francuskie za 100—27.75
Funtów angielskich za 1—48.70
Florenty holend. za 100—402.60
Kor. czesko—słow. za 100—29.70
Franki szwajcar. za 100—194.00
Szylingi austriackie za 100—141.20
Liry włoskie za 100—35.70

PIJ CIE PIWO LWOWSKIE!

KRONIKA

STAN POGODY

(według danych Państw. Instytutu Meteorolog.)

W Zakopanem było dość pogodnie, temperatura rano wynosiła 12°.

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie 14.7, najniższa 12.6.

Prawdopodobny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Pochmurno, deszcze i chłodno. Umiarkowane wiatry północno - zachodnie, potem zachodnie na zachodzie, słabe południowe i południowo-wschodnie w środku i na wschodzie. Po tem na zachodzie stopniowe przecieranie się nieba.

Pomnik Szopena. Na ostatnim posiedzeniu komitetu budowy pomnika Szopena uchwalono oddać roboty murarskie i betonowe pewnej firmie miejscowej. Roboty te rozpoczną się niebawem. Obecnie w pełni są roboty ziemne pod fundamenty pomnika i basenu. W bieżącym miesiącu spodziewany jest odlew pomnika z Paryża. Wykończenie wszystkich robót nastąpić ma na jesieni.

Ciągnięcie 8-ej Loterii Państwowej na cele dobroczynne odbędzie się publicznie w piątek, dn. 18 b. m., o godz. 6 wiecz. w Warszawie przy ul. Nowy Świat 70 (Biuro Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej).

Pobór. Jutro w kolejnym dniu poboru w Warszawie rocznika 1905 winni stawić się przed komisją poborową Nr. 1 (Dobra 72) poborowi, zamieszkali w 8 dzielnicy 10 komisariatu, przed komisją poborową Nr. 2 (Praga, ul. 11 Listopada 15) poborowi, zamieszkali w 9 dzielnicy 7 komisariatu, przed komisją poborową Nr. 3 (Huzarska 1), zamieszkali w dzielnicy 9 komisariatu, wreszcie przed komisją poborową Nr. 4 (Praga, ul. 11 Listopada 15) poborowi, zamieszkali w 5 dzielnicy 13 komisariatu.

Nowe władze Szkoły Głównej Gosp. Wiejsk. Wskutek dokonanych wyborów władz akademickich na 1926/27 rok akad. — Rektorem Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego wybrany został prof. dr. Władysław Grabski; Dziekanem Wydziału Rolniczego prof. dr. Franciszek Staff; Dziekanem Wydziału Ogrodniczego prof. inż. Stefan Biedrzycki. Wybory Dziekana Wydziału Leśnego nastąpią 18 b. m.

Podwyższenie opłat telegraficznych. Zgodnie z międzynarodowym regulaminem telegraficznym, dyrekcja poczt i telegrafów podwyższyła od wtorku, 15 czerwca, ekwiwalent złotego polskiego w stosunku do franka złotego, z dotychczasowej wysokości 1.80 do 1.90. Wskutek tego opłaty, pobierane przy wysyłaniu telegramów za granicę, nieco wzrosły. Tak na przykład, przy wysyłaniu telegramów do Anglii pobierana jest obecnie opłata w wysokości 74.1 gr., zamiast dotychczas obowiązujących 70.2 gr. za wyraz.

Mianowanie komendanta straży pożarnej. Komisja konkursowa przedstawiła Magistratowi 3-ch kandydatów na komendanta straży pożarnej, a mianowicie: kapitana W. P. Izdora Prokopa, inż. Ulatowskiego, b. wicedyrektora fabryki „Polonia“ i p. Fr. Płociennika, komendanta straży pożarnej zawodowej w Łodzi. Magistrat na dzisiejszym posiedzeniu uchwalił zaangażować kpt. Prokopa, na podstawie kontraktu z 3-miesięcznym wypowiedzeniem.

Zakaz kradzieży pustych dorożek. Na mieście daje się zauważyć znaczna ilość dorożek, zarówno konnych jak i samochodowych, które jeżdżą nie zajęte, a w celu wyszukiwania pasażerów, powodując tamowanie ruchu ulicznego. Wobec powyższego, komendant policji polecił kierownikom komisariatów i urzędom wydać odpowiednio zarządzenia, aby funkcjonariusze p. p., pełniący służbę na ulicach miasta, kierowali puste dorożki konne i samochodowe przez boczne ulice na najbliższe miejsce postoju.

Zgubione klucze. Wczoraj o godz. 6 popoł. pewna kobieta przyniosła do redakcji „Robotnika“ 3 klucze, znalezione przez nią na Krak. Przedm. Klucze są do odebrania w Redakcji od godz. 2—4 popoł. lub wieczorem.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 40, za tekstem gr. 15, komunikaty i nadesłane gr. 60, nekrologi gr. 15, drobne za wyraz gr. 15. **Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej.** Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia w numerach niedzielnych o 25 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 4-szpaltowy, układ zwyczajnych 8-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor naczelny dr. FELIKS PERL.

Ułgi w uzdrowiskach dla literatów. Zw. Zaw. Literatów Polskich w Warszawie otrzymał zawiadomienie od szeregu uzdrowisk, a mianowicie: Ciechocinek, Druskieniki, Krynica, Nałęczów, Otwock, Rabka, Solec, Szczawnica, że członkowie Związku korzystają mogą, za okazaniem legitymacji, w uzdrowiskach tych z ulg podczas kuracji.

Przerwane roboty. W celu uzyskania najbliższego połączenia Czerniakowa z Wilanowem, wydział techniczny Magistratu rozpoczął roboty związane z przebieciem fortu Dąbrowskiego i przeprowadzeniem odpowiedniej arterji komunikacyjnej. Wobec jednak sprzeciwu władz wojskowych, roboty te musiano obecnie przerwać.

Ogólnopolska organizacja pomocy dzieciom. Pod przewodnictwem p. Aleksandra Lednickiego, prezesa Rady Fundacji Polskiego Komitetu Pomocy Dzieciom, odbyło się drugie posiedzenie Rady, w którym wzięli udział delegaci Min. Pracy i Min. Oświaty oraz przedstawiciele instytucji samorządowych i społecznych z Warszawy i z prowincji. Wicedyrektor PKPD, p. dr. M. Gromski, oraz wiceprezes Rady, p. dr. J. Serkowski, wygłosili referaty, traktujące o przyszłych pracach Rady, a prezes Rady, p. A. Lednicki, omówił obecny stan zakładów PKPD. Wybrano komisję: higieniczną - lekarską, społeczno - wychowawczą, finansowo - budżetową i organizacyjną, którym przekazano opracowanie regulaminu Rady, sprawy organizacji oddziałów prowincjonalnych, zaprojektowanie zmian statutu, ustalenie stosunków finansowych oddziałów i centrali, porozumienie się z Komitetem „Wystawy Dziecka“ w sprawie urządzenia w roku przyszłym „Tygodnia Dziecka“, opracowanie regulaminów Kół Opieki nad zakładami instytucji i wreszcie sprawę zorganizowania Kongresu Dziecka.

ZEBRANIA I ODCZYT.

Staraniem Wolnej Wszechnicy Polskiej oraz Grupy Polskiej Międzynarodowego Zrzeszenia Prawa Karnego p. Wespazjan W. Pella, prof. prawa karnego w Uniwersytecie w Jassach, wygłosi w języku francuskim dwa odczyty p. t. „La Prévention et Répression de la Criminalité Collective des Etats (et les principes fondamentaux du Droit Pénal Interétatique)“. Odczyty odbędą się w dniu 17 b. m. o godz. 6 pp. i w dniu 18 b. m. o g. 7 pp. w sali posiedzeń Tow. Naukowego, ul. Śniadeckich 8 (wejście główne, parter). Wstęp bezpłatny.

WYPADKI.

Aresztowanie kasjerki. W składzie przyborów elektrotechnicznych p. f. „Bracia Borkowscy“ (Al. Jerolimskie 6) wykryto fałszywe dowody kasowe. Po sprawdzeniu okazało się, że fałszowanie kwitów trwało już od dłuższego czasu. Zarząd firmy zawiadomił o powyższym policję 10 komisariatu. Jako oskarżona o systematyczną kradzież gotówki, za pomocą fałszowania dowodów kasowych jest kasierka tej firmy, Janina Grabowska. Nocy ubiegłej Grabowską aresztowano. Ogólna suma zdefraudowanej w ten sposób gotówki narazie jeszcze nieustalona.

Zamach na kościół w Wilanowie. Nocy ubiegłej usiłowano dokonać kradzieży w kościele w Wilanowie. Szczegóły zamachu na kościół są następujące. Około północy mieszkaniak Wilanowa, Wiktor Kontryn, przechodząc obok kościoła, usłyszał podejrzane szmery. Nie zwlekając Kontryn udał się na posterunek policji w Wilanowie i zawiadomił o swem spostrzeżeniu. Na posterunku był tylko komendant, przodownik Koziello, który udał się na miejsce, biorąc do pomocy Kontryna i drugiego mieszkańca Wilanowa, Wiktora Bokusza, uzbrajając ich w rewolwery. Po drodze przyłączył się jeszcze do nich posterunkowy Butler. Przybywszy pod mur kościoła, ujrzeni oni przy świetle latarki elektrycznej stojącego na framudze przy oknie na wysokości pół piętra jakiegoś opryska, który lewą ręką trzymał się kraty, prawą zaś — pilował kratę żelazną w oknie. Na okrzyk przodk. Koziello „ręce do góry“, złodziej spadł z okna i został aresztowany. Jest to Józef Michał Plewczyński.

Zgon przy pracy. Pracownik zakładów mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein“ przy ul. Bema Nr. 65, stolarz, 30-letni Adam Kowalski, przyszedł do fabryki na nocną zmianę, zachorował nagle i upadł. Lekarz Pogotowia stwierdził zgon z niewiadomej przyczyny.

Strzały przy ul. Rynkowej. Przed domem Nr. 11 przy ul. Rynkowej podczas interwencji przez posterunkowego 7 komisariatu, Chełmińskiego, padły dwa strzały. Kto strzelał nie ustalono. Wypadku z ludźmi nie było.

Pożar na kolei. Na liniach węglowych stacji Główna - Towarowa na platformie, naładowanej kublami emalowanymi, opakowanymi w welne drzewna, wynikł pożar, który ugasili robotnicy, zajęci ładowaniem platformy. Poszkodowany Słama Fijałkow oblicza straty na 2,000 zł. Przyczyny pożaru nie ustalono. Istnieje podejrzenie, że platforma została podpalona.

Zmiana kierunku linii Nr. 25. Z powodu przeprowadzanych robót kanalizacyjnych na ul. Kawęczyńskiej od dn. 17 b. m. — aż do odwołania, zostanie zmieniony kierunek linii Nr. 25 i wozy tramwajowe zamiast do Bazyliki, kierowane będą do końca ul. Radzywińskiej, gdzie jest krańcowa stacja linii Nr. 25.

Zamach na policjanta. Posterunkowy z komisariatu w Żyrardowie, Aleksander Stankiewicz, wracając wczoraj o godz. 2 w nocy konno ze służby w miejscowości Czarny Las, został napadnięty przez dwóch opryszków, którzy ukryci w lesie za

drzewami, dali do niego kilka strzałów z rewolwerów. Jedną z kul raniła konia Stankiewicza. Posterunkowy, odpowiedział strzałami, lecz z powodu ciemności zamachowcy zbiegli bezkarnie.

TEATR I MUZYKA.

TEATR NIEWIAROWSKIEJ.

„Tylko dla kawalerów“

Program składany.

Dwunastu czołowych artystów z „Perskiego Oka“, korzystając z wyjazdu zespołu teatru p. Niewiarowskiej na prowincję, rozpoczęło występy w miłym teatrze przy ul. Jasnej.

Program składany p. t. „Tylko dla dorosłych“ ma na celu nie tyle może rozveselenie w beżennym stanie znajdujących się szesnastolców, ile raczej dostosowany jest do upodobań słomianych wdowców w okresie ogórkowym. Dlatego też cały program jest zbyt jednostajnie — pieprzny. Erotyzm, który i w „Perskiem Oku“ zbyt się rozpanoszył, że aż nudzi — tu jest niemal wyłącznym tematem, obracanym na wszelkie możliwe strony. Miłym od tego wyjątkiem był p. Lawiński w swoim „żydowskim repertuarze“. Ta jednostajność może znudzić nawet najbardziej spragnionych „pieprzyku“.

Rzecz naturalna, że wszelkie dobre strony artystów „Perskiego Oka“, posiadających wiele talentu i humoru, znalazły swój wyraz na ul. Jasnej. A więc p. Remtgen, bez końca oklaskiwany, nie mógł zejść z estrady. P. Korska, oprócz ładnych warunków zewnętrznych i wdzięku, wniosła piękny głos. P. Merlińska dała nam mader wysoką klasę tańca, wysuwa ona się stale i szybko na czoło warszawskiego baletu. P. Windheim, jako konferencjer, poczynił znaczne postępy, w stosunku do tego, co nam pokazał swego czasu w „Perskiem Oku“. Wolimy go jednak, gdy śpiewa poważniejsze rzeczy. Pozostali byli takimi, jak ich znamy z „Perskiego Oka“. Tempo jedynie było nieco powolne, a dekoracje niezbyt staranne — prowizoryczne.

St. D.

Teatr Wielki. Dziś wiecz. „Halka“, jutro „Pan Twardowski“, w piątek „Aida“, w sobotę „Król Roger“ w Operze. W sobotę premiera trzyaktowej opery Karola Szymanowskiego „Król Roger“, do słów poety Jarosława Iwaszkiewicza i Karola Szymanowskiego.

Teatr Narodowy. Dziś po raz ostatni komedia S. Żeromskiego „Uciełka mi przepióreczka“ z Juliuszem Osterwą.

Jutro przedstawienie zawieszone z powodu próby generalnej z „Burzy“.

Premiera „Burzy“ w teatrze Narodowym. W teatrze Narodowym dobiegają końca próby „Burzy“. Reżyserja S. Jaracza wydobywa zarówno komizm lirycznych scen groteskowych, jak subtelna poezję arcydzieła Szekspira, spolszczonego przez Barbarę Zan. Premiera w piątek.

Teatr Letni. Dziś i dni następnych komedia Sardou „Rozwiedzmy się“.

Teatr im. Bogusławskiego. Dziś i codziennie świeżo wystawiany poemat Z. Krasińskiego „Nieboska komedia“.

Teatr Polski. Dziś świetna komedia „Dzień bez kłamstwa“.

Teatr Mały. Codziennie komedia „Osiołkowi w żłoby damo“.

Teatr „Operetka-Wodewil“ (w ogrodzie) daje codziennie piękną operetkę Kalmana „Manewry Jesienne“.

Widownia teatru jest doskonale zabezpieczona od deszczu i przedstawienia odbywają się codziennie bez względu na pogodę.

Teatr Niewiarowskiej gości dwunastu artystów z „Perskiego Oka“, którzy występują w pro-

gramie składanym p. t. „Tylko dla kawalerów“.

Ceny miejsc od 1 do 7 zł. Początek o g. 8.30 w.

Teatr im. Fredry. Dziś „Ignacy w zalotach“ oraz „Niedźwiedź“.

Teatr Odrodzony (na Pradze). Dziś i dni następnych „Harde dusze“.

Teatr „Qui Pro Quo“. Dziś, powtórzenie premiery „Rączka w rączkę“.

Teatr „Perskie Oko“. Codziennie rewja letnia p. t. „Uwaga! Jedziemy!“.

Teatr „Eldorado“ (Hoża 29). Codziennie „Oj, te krzakich!“.

Teatr Olimpia. Dziś „Chcę być chłopczyką“.

Dolina Szwajcarska. Dziś koncert Ork. Rep. P. P. pod dyr. A. Sielskiego z udziałem prymadonny A. Czapskiej i podwójnego kwartetu wokalnego. Wejście 50 gr., ulg. 30 gr.

Popis uczniów Wysz. Szkoły Muz. im. Chopina odbędzie się dn. 18 czerwca b. r. o godz. 8 m. 30 wiecz. w sali Filharmonji.

Dochód przeznaczono na rzecz Br. Pomocy.

Z Radjostacji Warszawskiej

(6 kw., wzgl. 1½ kw. 480 m.) — na dziś.

16 — 17. Koncert popularny orkiestry Polskiego Radja. (Podczas trwania Wystawy Radj).

17 — 17.25. Odczyt z działu „Medycyna i higiena“ p. t. „Z zagadnień opieki społecznej nad dzieckiem w Polsce“, wygł. dr. Marceli Gromski, wicedyr. Pol. Kom. Pom. Dzieciom.

17.30 — 18.30. Jazz-band.

18.30—19.30. Godzinka dla dzieci: Baśń „Jaś i Małgosia“ z muzyką Humperdincka. Wykonają pp. Halina Czerniawska, Wanda Tatarkiewiczówna, Henryk Małkowski i J. Tatarkiewicz oraz Zofia Dobrowolska - Pawłowska (śpiew) i Stanisław Nawrocki (fortepian).

20 — 20.15. Komunikat rolniczy.

20.30 — 22. Koncert wieczorny.

ZE SPORTU.

Warszawianka TKS o puchar PZPN na r. 1925/26.

(C-S). W dniu 29 b. m. rozpoczynają się rozgrywki pomiędzy puharowymi zwycięzcami poszczególnych okręgów. Do rozgrywek staje 9 klubów (z 9-ciu okręgów), podzielonych na trzy grupy. W grupie północnej 29 b. m. w Toruniu Warszawianka gra z toruńskim KS, zaś zwycięzca tego meczu spotka się dn. 4 lipca na swoim boisku z poznzańską Wartą.

W grupie południowej 29 b. m. w Łodzi mecz ŁKS — Wisła, zaś dn. 4.VII zwycięzca tego meczu gra z Ruchem z W. Hajduk.

W grupie wschodniej dn. 29.VI we Lwowie zwycięzca okręgu lwowskiego (oficjalnie Sparta) gra ze zwycięzcą okręgu lubelskiego Sokół (Równe). Zwycięzca tego meczu spotka się dn. 4.VII ze zwycięzcą okręgu wileńskiego (prawd. 1 p. p. leg.).

Dzień 11.VII jest rezerwowany na ewent. dodatkowe rozgrywki. Półfinał pomiędzy zwycięzcą grupy wschodniej i grupy północnej odbędzie się dn. 18.VII, zaś ostateczny finał odbędzie się dn. 25.VII pomiędzy zwycięzcą grupy południowej i zwycięzcą meczu 18.VII.

Kobiece zawody międzynarodowe w Warszawie.

(C-S). Jak się dowiadujemy, PZLA zamierza zorganizować w lecie r. b. międzynarodowe zawody kobiece. Podobno zawodniczki czeskie zgodziły się przybyć do Warszawy na 5.IX, w drodze z Igrzysk Kobięcych w Göteborgu.

KASA CHORYCH M. WARSZAWY.

Z mocy art. 53 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby podaje do wiadomości, że dnia 21 czerwca 1926 roku o godzinie 10 rano w firmie „MŁYNY I ZAKŁADY PRZEMYSŁOWO - ZBOŻOWE“, ul. Wolska 40, odbędzie się licytacja ruchomości, należących do wymienionej wyżej firmy, oszacowanych na zł. 17.356.33, koszty egzekuc. zł. 125.— ewentualne koszty licyt. zł. 40.— składających się z: maszyn do pisania, szaf, 23 platform, 18 koni, 7 furgonów, 3 samochodów ciężarowych oraz innych przedmiotów na pokrycie należnych Kasie składów członkowskich.

Ruchomości obejrzeć można w dniu licytacji od godz. 9 rano, zaś spis takowych codziennie od 9 rano do 12 w Wydziale Egzekucyjnym Kasy Chorych w Warszawie. (ul. Solec 93).

Warszawa, dn. 11 czerwca 1926 r.

Dyrektor (—) A. Exner.

III Gimnazjum Męskie

Związku Zawod. Naucz. Polskich Szkół Średnich

z prawami szkół państwowych.

Egzaminy wstępne do wszystkich klas odbędą się 21 czerwca.

Uczniowie, którzy ukończyli siedmiooddziałową szkołę powszechną, przyjmowani są bez egzaminów do kl. IV-ej.

Podania przyjmuje kancelarja szkoły — NOWOLIPKI 29—od 9 do 1-ej. Tel. 169-69.

Dr. Jan Ałapin,
Królewska 31, tel. 49-44.
Chor. skórne, wenerycz.
(syfilis analizy krwi)
niemiec pło. 9—2, 5—9.

**Robotnicy
popierajcie
swoje pismo
codziennie.**

DRUKARNIA

ROBOTNIKA

WARECKA Nr. 7

Wykonuje wszelkie
roboty w zakresie dru-
karstwa wchodzące.

Przyjmuje do druku:

DZIENNIKI,

TYGODNIKI

MIESIĘCZNIKI

CENY NISKIE.

LECZNICA PŁEĆ

Przychodnia dla chorób, skórnych, wenerycznych i wewnętrznych. Leczenie najnowszymi środkami. Naświetlania Rentgen, Lampa kwarcowa, Solux. Analizy lekarskie. **ORDYNACKA 9,** tel. 516-03 czynna od 9 r. do 9 w. **Porada 3 zł.** W niedziele i święta od 11 — 2.

złote plamy i przyszczo

usuwa: „Crem de Rose“

Żądać w składach aptecznych i perfumerjach.

Skład główny

St. Kopeć,

Chłodna 55.

Odbito w drukarni „Robotnika“, Warecka 7.